

čtvrtletník
Armádního sportovního centra DUKLA,
Tělovýchovné jednoty Dukla Praha
a Unie armádních sportovních klubů České republiky

ročník 1 / číslo 4 / 2006

Vydavatel
Armádní sportovní centrum
DUKLA
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
IČ: 60162694
www.army.cz/sport

Adresa redakce
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
Telefon: 224 319 139
Fax: 224 310 910

Šéfredaktor
plk. Ing. Jaroslav Prišcák, Ph.D.
(telefon: 973 203 801)
E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada
Ing. František Macák
Ing. Pavel Nekoila
Mgr. Ivana Roháčková
Ing. Cyril Schejbal
PaedDr. Arnošt Šulc

Grafická úprava a zlom
Jan Brádka (AVIS)

Korekce fotografií
Ing. Bořivoj Beránek (AVIS)

Jazyková úprava
Eva Kašáková (AVIS)

Tisková příprava a tisk
MOČR-AVIS
(Agentura vojenských informací a služeb)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Uzávěrka čísla: 2. 11. 2006
Číslo 4 / 2006 vyšlo: 11. 12. 2006

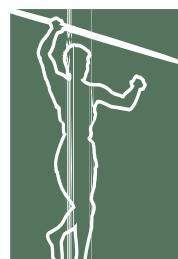
V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje ASC DUKLA a AVIS
Publikované materiály nelze rozšiřovat
bez souhlasu vydavatele
Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí

NEPRODEJNÉ

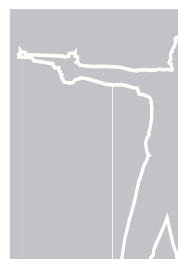
Na titulní straně:
Nejlepší armádní sportovec roku 2006 Kateřina Neumannová
a Rytíř armádního sportu Jan Železný

Foto: Cyril Schejbal

reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

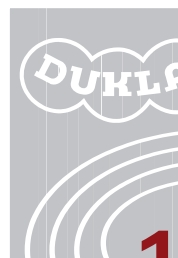
3 Oštěpařka v armádě

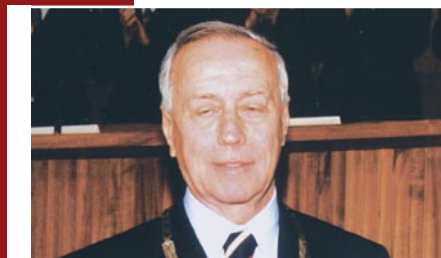
4 Perný den

10 Primátorky – chlouba českého sportu

12 Bilance hodná Dukly

18 Házená je jeho život

obsah

2 Editorial	22 Česká zima bude horká
2 Olympijští vítězové,
Kateřina Neumannová a Jan Železný	23 Nejlepší sportovci UNIASK ČR roku 2006
6 Přehledka medailí	24 U psychotestů ho dostala
půvabná psycholožka
7 Čtyři světové triumfy	25 On-line diskuse
8 Mistrovství pod taktovkou dráhařů Dukly	26 Kaleidoskop
9 Primátorky – Zentiva 2006	26 Přehled sportovních výsledků
11 Legendární loděnice Dukly	26 Smějeme se s DuklaSportem
14 Sportovní výsledky ASC DUKLA v roce 2006	27 Očekávané sportovní události
16 Titul patří Kateřině Neumannové	27 Tucet otázek pro Marii Růžičkovou
20 Jak dál v TJ Dukla Praha	28 Od Botiče pro zlato na Temži

Vážení čtenáři,

armádní sportovci byli v minulosti velmi úspěšní, o čemž svědčí výčet různých úspěchů ze zimních nebo letních olympijských her, mistrovství světa nebo mistrovství Evropy. Je dobré dívat se do minulosti a nezapomenout na slavné předchůdce. Určitě vás zaujme rozhovor s našim vynikajícím házenkářem – brankářem a později úspěšným trenérem Jirkou Víchou a také článek o slavném kanoistovi Františku Čapkoví.

Hodnocení a bilancování je důležité pro každou lidskou činnost. Anketa o nejlepšího armádního sportovce ASC DUKLA poukazuje na naše největší sportovní úspěchy roku. V letošním roce se do desítky nejlepších nedostali takové osobnosti jako jsou Jakub Janda, Nikola Sudová, Ondřej Bank nebo Libor Capalini. Tato informace vypovídá o síle armádního sportu. Zaslouženě vyhrála „naše“ Katka. Vše o anketě, ale i o přijetí armádních sportovců novým ministrem Jiřím Šedivým najdete uvnitř tohoto čísla.

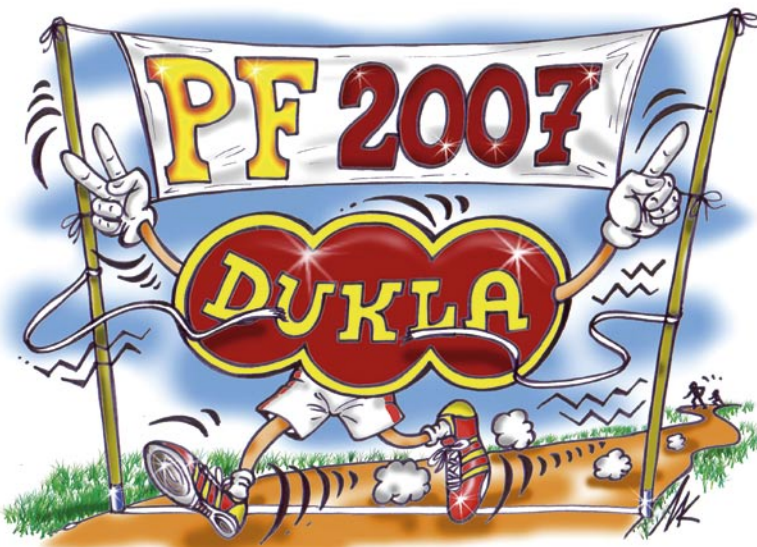
Kolem Bary Špotákové je v posledních týdnech mediálně rušno. Bára vybojovala evropské atletické stříbro, je nadějí pro OH 2008, a také souhlasila s mou nabídkou vstoupit do armády. Potěšilo mě to. Jsem si vědom, jak velký význam má spojení uniformy s našimi nejlepšími sportovci. O první české sportovkyni v uniformě se dozvíte z článku Martina Haška. O armádním výcviku armádních sportovců ve Vyškově, které proběhlo v září, referuje Jan Zeman. Služebního zaměstnání se zúčastnilo 27 našich sportovců – vojáků. Nechyběly i TV štáby a desítky novinářů. Podle Romana Šebreho to byla vynikající propagace armády a já musím souhlasit.

Samozřejmě uvnitř „DuklaSportu“ č. 4 najdete další zajímavosti. Podíváte se s námi do loděnice, kde trénují naši nejlepší veslaři a kanoisté, nabídneme něco z historie „primátorek“, pohovoříme o dukláckých vítězích ze Světových pohárů, nabídneme výsledky sportovců ASC DUKLA v roce 2006, představíme nástěnný i stolní kalendář Armádních sportovců a nabídneme celou řadu dalších zajímavostí.

Milí čtenáři, připojuji se k přání Katky Neumannové a Jana Železného a přeji Vám všem dobrý rok 2007, hodně zdraví a splněná přání nejenom v roce příštím, ale i v letech následujících.

Myšlenka prezentovat ASC DUKLA časopisem „DuklaSport“ se ukázala jako velmi šťastná. Ale to musí posoudit především pozorný čtenář. Vítáme proto každý Váš podnět, postřeh, informaci. Čekáme na vaši reakci, jak se vám „DuklaSport“ v roce 2006 líbil. Závěrem chci poděkovat všem členům redakční rady časopisu a všem spolupracovníkům, že se „DuklaSport“ vůbec mohl narodit a také za to, že úspěšně žije. Díky spolupráci s vydavatelstvím AVIS se nám to doufám daří.

Jaroslav Prišćák, šéfredaktor

text: Ivana Roháčková
foto: Cyril Schejbal, kresba: Milan Kounovský

Jaké měli předsevzetí a plány v letošním roce a jaké přání mají pro rok 2007

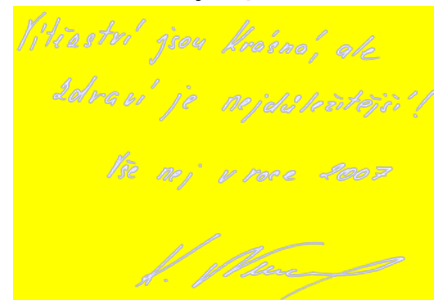
olympijské vítězové

Kateřina Neumannová

„Předsevzetí ani ne, málo kdy jsem ho splnila, tak už si její raději nedávám. Samozřejmě si přeji to nejdůležitější, zdraví, pro sebe i mé nejbližší. Před olympiádou v Turíně to byla hlavní přání. Také jsem chtěla medaili, čím cennější tím lepší, prostě nějakou. Nakonec to dopadlo jak nejlépe mohlo.“

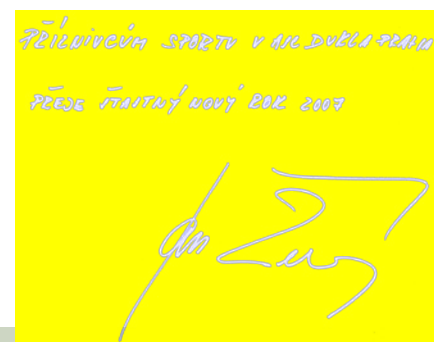
Teď jsem na prahu poslední sezony. Přeji si, aby byla úspěšná, ale bude definitivně poslední. Těch možných vrcholů bude víc. Na začátku se budu snažit o co nejlepší celkové umístění ve Světovém poháru. V průběhu sezony se vrchol může změnit, třeba se upnu na Mistrovství světa nebo vánoční a novoroční TOUR de SKI. Nekladi si jeden velký cíl a všechno ostatní mu nepodřídím. Chci celou zimu závodit co nejlépe.“

Jan Železný

„Předsevzetí jsem nedělal, už na konci roku 2005 jsem byl rozhodnutý, že rok 2006 bude poslední. Spíš jsem měl přání, důstojně se umístit na ME. Na medaili jsem si netroufl myslet, sport není jednoduchý, ale dobře to dopadlo. Závodit teď už nebudu, to určitě ne, snad jedině na tréninku, když budu potřebovat ukázat svěřencům techniku, ale to budou jen hody na krátkou vzdálenost.“

Hlavně bych si přál začlenit se do normálního způsobu života. Víím, že pro mnohé sportovce to bylo hodně problémové, hlavně po psychické stránce. Takže já bych si přál to zvládnout. Nyní studuji fakultu tělesné výchovy a sportu, připravuji se na trenérské povolání. Zrovna jsem si dohodl tréninky s mladým talentovaným oštěpařem, který musí doma dostudovat, ale od příštího roku by měl přejít do Prahy a postupně bychom se dostali do plné spolupráce.“

Barbora Špotáková vstoupila do armády a v Přerově pilovala pořadová cvičení

Oštěpařka v armádě: Mise Přísaha

Hned na úvod vojenské kariéry dostala oštěpařka Barbora Špotáková důležitý úkol. Začátkem října nastoupila ve výcvikovém středisku v Přerově do příjímače, přidělili jí četu a velkou zodpovědnost, připravit se na slavnostní přísahu v den státního svátku, 28. října na pražském Hradě před prezidentem Václavem Klausem.

Součástí „vojenského příjímače“ je i náročná fyzická příprava

Malý stadionek v Přerově byl přechodným sportovním domovem nejlepší světové oštěpařky letošní sezony. Barbora Špotáková, vítězka Světového atletického finále, vedoucí závodnice mezinárodního žebříčku a stříbrná medailistka z evropského šampionátu v Göteborgu právě tady trávila volné odpoledne během svého vojenského příjímače.

„Zatím nemám žádný plán, trénuji podle svého vědomí a svědomí. Bylo nádherné počasí, takže hodně běhám. Hlavně kvůli uvolnění,“ líčila Špotáková. „Z pořadových cvičení mě pořádně bolí nohy. Máme je třeba čtyři hodiny v kuse. To se dost nachodíte a nastojíte. Pořadový krok, k počtě zbraň... Musím se pak trochu protáhnout.“

Špotáková je jednou ze 144 nových vojáků, kteří začátkem října nastoupili do výcvikového střediska v Přerově. Nejdřív musela do Vyškova, kde dostala klasickou výbavu – uniformu vzor 95, teplákovou soupravu, montérky, zelené tričko, přilbu, lopatku, přibory a dvojce kanady.

„Už jsem si je dvakrát pořádně přešlala,“ vyprávěla ve třetím říjnovém týdnu, při slavnostní večeři k vyhlášení nejlepších armádních sportovců.

Povinnosti profesionální sportovkyně oštěpaře první vojenské týdny trochu komplikovaly. Jezdili za ní novináři a hned první večer byla středem pozornosti.

„Přes den za mnou byla televize Nova a když jsme se večer dívali na zprávy, byla tam reportáž, kterou se mou natočili,“ vypráví Špotáková. „Některí ani nevěděli, že jsem zde a začali překvapeně vykřikovat: To jsem nevěděli, že tady je! A pak na mne někdo ukázal: Myslíš tu, co támhle sedí?“

Hned po dvou dnech výcviku musela Špotáková kasárna opustit kvůli účasti na CORNY Středoškolském poháru. O pár týdnů později odjela na vyhlášení armádních sportovců a v listopadu jí ještě čekal večer k anketě Atletiku.

„Některá se možná budou tvářit. Já se ale nechci vyčleňovat, nechci dělat, že jsem něco výjimečného,“ řekla Špotáková. „Když jsem pryč, není to pro mě výhodné. Holky třeba tři dny nacvičovaly přísahu. Já jsem pravý kraj, ta, která to vede, a nebyla jsem tam. Snad mne to doučí.“

Jinak ale oštěpařka absolvuje stejný výcvik jako její kolegyně. Během prvního měsíce se seznámila s plynovými maskami, vyzkoušela si opičí dráhu, snažila se naučit hodnosti a zvykala si i na zásady chování v kasárnách.

„Hned na začátku se mi povedlo pěkně faux pas. Nestala jsem, když vstoupil do místnosti podplukovník Hasala. Vešel a my jsme tam zrovna seděly rozcapené na křesle,“ vzpomínala Špotáková.

Díky své výšce byla vybrána jako velitelka družstva a dostala na starost svou četu. Hned v prvních

text: Martin Hašek, redaktor deníku Sport
foto: Aleš Dočkal a Petr Schejbal (1)

Rotmistřyně Špotáková 28. října na prostranství Hradčanského náměstí slavnostně složila vojenskou přísahu

dnech se učila jména dívek, napsala si je na papírek, aby je měla pořád po ruce. Na pokoji bydlí s dalšími čtyřmi kolegyněmi, zdravotní sestrou, biochemičkou, psychologkou a organizační pracovnící.

„Spím na palandě dole. Zaplaťpánbůh jsem se nemusela hádat, protože jsem byla na pokoji první,“ vysvětlila s úsměvem.

Oštěpařka Špotáková se stala první profesionální sportovkyní – vojákyní z povolání v armádě, ale další budou následovat. Po zimní sezoně má zájem nastoupit do příjímače akrobatická lyžařka Nikola Sudová.

A co si o sportovkyních v armádě myslí výškař Tomáš Janků?

„Ženské mají v armádě jednoznačně uplatnění. Jsou věci pro chlapy a věci pro ženské, ale v armádě jsou rovnocenní partneři,“ tvrdí.

Špotáková má proti Janků dokonce jednu výhodu. Zatímco na ni čekala vojenská přísaha ve slavnostním prostředí pražského Hradu, Janků si ji kdysi odbyl v civilním prostředí kanceláře.

„Měl jsem před olympiádou, tak jsem přísahal v kanceláři a odjel jsem trénovat,“ vypráví Janků. „Ale ono je jedno, jestli to člověk řekne na náměstí nebo v kanceláři. Jde o to, jak to vnímá.“

Perný den

V úterý 26. září se ve Vyškově uskutečnil Den výcviku armádních sportovců

Tomáš Janků při nábívu střelby

Roman Šebrle v sobě objevil zdatného řidiče obrněné techniky

Na vše s úsměvem „dohlíželi“ generálové Ďurica a Maleninský

Málokdy se někomu poštěstí spatřit, jak by se armádním sportovcům dařilo v běžném vojenském výcviku. Ačkoliv mnozí z nich oblékají uniformu již hezkou řádku let a absolvovali vojenský příjimač, možnost vyzkoušet si jízdu tankem, obrněným transportérem či vystřelit si ze samopalu, má pro ně stále punc nepoznané exotiky.

Výcvikový den sportovců se konal ve Vyškově, kde jsou pro to ty nejlepší podmínky. Základním kurzem ve zdejší výcvikové základně totiž musí projít všichni budoucí profesionální vojáci naší armády. Perný den si tu tentokrát prožilo sedmadvacet dukláků – atletů, parašutistů, sportovních střelců, veslařů, kanoistů a jeden cyklista.

„Připadalo mi to, jako by člověka postavili před raketoplán a řekl mi: leť,“ svěřil se nám výškař prap. Svatoslav Ton po své jízdě bévépěčkem, „když jsem si ale do vozidla sedl, zjistil jsem, že je tam spojka, brzda, plyn, řadicí páka, ruční brzda a usoudil jsem, že se to dá úplně v pohodě zvládnout. Samozřejmě, že člověk má zpočátku strach, protože vůbec neví do čeho jde, ale s prvními ujetými metry to ze mě spadlo a na rovince jsem si už užil jízdy. Pokud se to ale splaší, tak člověk opravdu pocítí, jak velké možnosti v sobě toto vozidlo skrývá.“

Nikdo ze sportovců neměl potíže ovládnout tyto mnohatunové kolosy. Po několika pomalu ujetých metrech získali novopečení řidiči jistotu a zbylou část cvičebního okruhu projeli téměř jako profíci. Našli se mezi nimi i tací, kteří nedbali pokynů instruktorů zařadit maximálně třetí rychlostní stupeň a na dlouhé rovince tam „souplí“ i čtyřku. Patřil k nim třeba výškař npor. Tomáš Janků, který si nám ale po své jízdě postěžoval, že měl potíže nastavit si výšku sedačky, a tak se musel celou jízdu koukat přes periskop. „Přes to žluté sklo jsem skoro nic neviděl a proto jsem minul jednu z branek,“ rozčiloval se. Díky svému vzrůstu měli i další atleti potíže

vtěsnat se do kabiny pro řidiče, ale jízdu nakonec bezproblémově zvládli všichni.

Další disciplínou bylo lezení na kolmé stěně, na stěně s převísem a po opičí dráze, umístěné až u samého stropu tělocvičny. Největší problémy dělalo sportovcům zdolání stěny s převísem, kterou nedokončili ani mjr. Roman Šebrle stejně jako mjr. Tomáš Dvořák. V dopolední části čekala na všechny ještě střelecká příprava se samopalem vzor 58, kulometem UKL a pistolí vzor 85.

Po obědě nastaly hodiny bojů. Nejprve byli sportovci vyzbrojeni samopaly s laserovým simulátorem MILES, který signalizuje zásahy, a rozděleni do dvou družstev. V členitém terénu pak měli mezi sebou bojovat o vlajku. Obě družstva šla do boje se svou taktikou, ale jak nám později potvrdil mjr. Tomáš Dvořák, přílišné taktizování se nevyplatilo. „Měli jsme jít přímo za nose až k praporu. Vítězství jsme měli skutečně na dosah,“ popisoval důvody nezdaru svého družstva.

Vše bylo možné napravit v poslední připravené bitvě, tentokrát s paintballovou výzbrojí. Sportovci byli rozděleni do tří družstev, které doplnil další tým složený z významných hostů, vedený brigádním generálem Františkem Maleninským a generálporučíkem Janem Ďuricou a páté družstvo postavili zástupci managementu České pojišťovny. Jako hlavní strateg se během paintballových bojů projevil npor. Tomáš Janků, jehož družstvo v žádné bitvě neprohrálo a mohlo po zásluze převzít pohár pro vítěze. |

Roman Šebrle, Tomáš Dvořák a David Svoboda v kruhu „spolubojovníků“

Kdo by poznal pod touto „maskou“ Tomáše Dvořáka...

Tomáš Dvořák v kokpitu tanku T-72

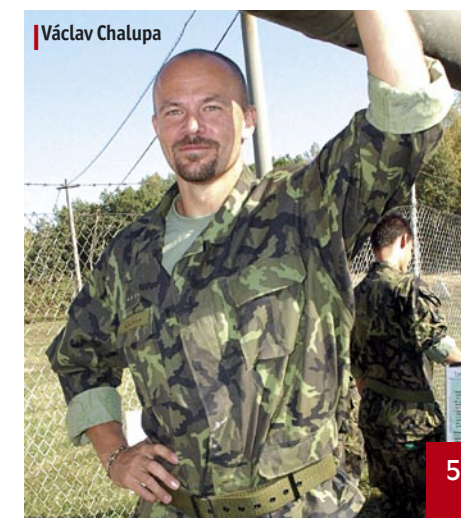
Tomáš Janků

Obě družstva, červení i zelení, přežila bez úhony

Ondřej Synek

Václav Chalupa

kalendáře 2007

Armádní sportovní centrum Dukla představilo svoje kalendáře na příští rok

Přehledka medailí

Získat medaili je cílem každého sportovce. Jsou zrcadlem úspěšnosti závodníků, ale v každé z nich je navíc ukryt i úžasný příběh plný potu a dřiny, završený slávou a euforií. Nástěnný kalendář Dukly na rok 2007 ukazuje nejoblíbenější medaile dvanácti nejlepších armádních sportovců současnosti. Autorem fotografií a designu kalendáře je Jiří Hokův.

Barbora Špotáková

Kateřina Neumannová

Roman Šebrle

Tomáš Janků

Galerie armádních sportovců

text: Jan Zeman
foto: Jiří Hokův a Petr Schejbal (1)

Nebývá zvykem, aby Dukla přišla v jednom roce hned se dvěma kalendáři, ale tentokrát je tomu jinak. Tím druhým je týdenní stolní kalendář, který spatřil světlo světa již v září, a jeho prostřednictvím se můžete seznámit s většinou významných sportovců ze všech oddílů Dukly. Autorka návrhu kalendáře Ivana Roháčková totiž na jeho stránky vybrala fotografie šedesáti sedmi špičkových borců a sestavila je do dvaapadesáti týdnů tak, že ve většině případů jednotliví sportovci v daném týdnu slaví své narozeniny. Kromě mediálních hvězd zde mají prostor i zástupci menších sportů, které jsou také součástí velké duklácké rodiny. Do kalendáře byly zařazeny například snímky snowboardisty Michala Novotného, sportovního lezce Tomáše Mrázka, házenkáře Lukáše Krále, volejbalisty Aleše Dittricha, surfaře Tomáše Maliny, travního lyžaře Jana Němce nebo akrobatické lyžařky Nikolý Sudové.

SNÍH – 18. března: smutné vítězství

Jakub Janda je nejlepším skokanem na lyžích olympijské sezony. Rozhodl se o tom během letů v Planici, které uzavřely ročník Světového poháru. Janda nakonec zvítězil o pohodlných 137 bodů před druhým v pořadí. Na první pohled suverénní náskok, ale nemohl dát zapomenout na napínavý souboj s Finem Jannem Ahonemem, se kterým se Janda už v lednu podělil o vítězství na Turné čtyř mústků. Jandův triumf ve SP však nezakryl trpké dozvuky minulosti i nejistotu budoucnosti. „Když sportu tak škodím, ať ti lidé přijdou a řeknou mi to do očí. A já budu ten, co udělá to gesto a opravdu skončím,“ řekl Janda těsně poté, co získal vítěznou jistotu. V okamžiku slávy naznačil, že možná uzavře kariéru. Za všechno mohly spory mezi závodníkem a vedením skokanského úseku o reklamní místo na lyžích. Nezdravá atmosféra se osudně projevila těsně před únorovou olympiádou v Turíně. Reprezenční trenér Bajc, unavený spory, řekl, že do Itálie neodjede. Nakonec nechyběl, ale Jandova psychická pohoda vítěze Turné čtyř mústků byla pryč. V konci sezony skokan už jen bránil náskok z prvních měsíců sezony. Nakonec to vyšlo.

text: Martin Hašek, redaktor deníku Sport
foto: Jiří Hokův, Aleš Gráf, Petr Schejbal a ASC DUKLA

VODA – 9. července: marná naděje

Alchymistické pokusy ruského trenéra Sergeje Kruťjakova uprostřed veslařské sezony naznačily dobrý směr. Párová čtyřka znovu potvrdila své postavení vlajkové lodi a posádka David Jirka, Milan Doleček, Václav Chalupa, Tomáš Karas vyhrála Světový pohár. Stříbrnému týmu z aténské olympiády tentokrát chyběl Jakub Hanák, kterého zbrzdila operace slepého střeva. Odborníci si ale pochvalovali přínos osmatřicetiletého šampiona Václava Chalupy. „Loni ho v lodi bylo víc vidět. Teď jsem slyšel spoustu názorů ze břehu, že už ani odborníci nemohou poznat, na kterém čísle Václav sedí,“ řekl trenér Kruťjakov. „Udělal obrovský krok. Je profík, snaživý a poctivý člověk. Je i jeho zásluha, že párovka jezdí ještě lépe než loni.“ K absolutní spokojenosti ale pořád kousek chybí. Na mistrovství světa v Etonu skončila párová čtyřka, stejně jako loni v Japonsku, bez medaile.

David Jirka, Milan Doleček, Václav Chalupa, Tomáš Karas

Vítězové Světového poháru

Čtyři světové triumfy

Byl to rok slavných vítězství. Sportovci Dukly hned čtyřikrát během několika měsíců ovládli soutěž s názvem Světový pohár. Na sněhu, ve vodě, i ve vzduchu bojovali elitní závodníci o prestižní triumf. Nejdříve skokan na lyžích Jakub Janda během leteckých závodů ve slovenské Planici dovršil životní sezonu. Pak veslařská párová čtyřka nadějně zazářila v polovině své sezony. V září vyhráli rozhodující soutěže výškař Tomáš Janků a moderní pětibojář Libor Capalini.

VZDUCH – 16. září: triumf vojáka

Je to příběh jako z pohádky. Výškař Tomáš Janků na srpnovém mistrovství Evropy v Göteborgu bojoval o další angažmá v armádě, kterým podmínil pokračování své další sportovní kariéry. Za šest týdnů měl v kapse stříbrnou medaili z evropského šampionátu a vítězství na prestižním Světovém poháru v Aténách. Na stadionu, kde si před dvěma lety, těsně po pneumotoraxu plic, protrpěl olympijský závod, zakončil svou životní sezonu. V Göteborgu nejen, že postoupil do finále a zajistil si tak budoucnost, ve finále navíc skočil skvělý osobní rekord 234 centimetrů a skončil druhý za Rusem Silnovem. Právě tenhle výsledek mu zaručil nominaci do týmu Evropy na atletický Světový pohár, který se koná jednou za čtyři roky. Tam mu stačil výkon o šest centimetrů horší na vítězství.

PĚT ŽIVLŮ – 27. září: závod navíc

Dvě elitní soutěže během pěti dnů, to byla mise, kterou musel zvládnout moderní pětibojář Libor Capalini na závěr Světového poháru. V Římě si nejdříve v posledním řadovém závodě zajistil start ve finálovém boji. Ten se kvůli potížím pořadatelů v Aténách konal do týdne znovu v italském hlavním městě. „Nikdy jsem nešel dva tak velké závody za sebou. V létě jsem si navíc myslel, že nemám dostatečně natrénováno,“ líčil Capalini. Především vyrovnanost v technických disciplínách ho ale po parkuru vynesla do čela. V závěrečném běhu sekundu za ním vyrážel Lotyš Sika a jen osm sekund zpět byl Maďar Horváth. „Nebylo to zadarmo. Maďar byl odpočatější a když jde o zlato nikdy nevím, co kdo dokáže ze sebe dostat,“ vzpomíná Capalini. Výsledek? Reprezentant Dukly vyhrál o 52 bodů před Horváthem.

Libor Capalini

představujeme

Titulní strana kalendáře Dukly pro rok 2007

U medailí neplatí pravidlo, že těmi nejcennějšími jsou pro sportovce ocenění z nejvyšších soutěží, neboť vítězství v některých regionálních závodech pro ně může být ještě významnější. Vždyť nebyť výhry v nějakém závodě přeboru před mnoha lety, mohla by se kariéra nejednoho sportovce ubírat úplně jiným směrem a dnes by z něj nebyl olympijský vítěz či mistr světa.

Tento příklad ukazuje, jak je subjektivní hodnotit, která z medailí je pro sportovce nejmilejší. Zkuste si třeba tipnout, kterou má nejraději fenomenální oštěpař Jan Železný. Je to některá z jeho tří zlatých olympijských medailí? První, kterou si přivezl z olympiády v Barceloně v roce 1992? Nebo druhá, kterou získal v Atlantě, či snad ta třetí ze Sydney, jíž se nesmazatelně zapsal do olympijské historie? Co když si ale na focení do kalendáře vybral až tu poslední, kterou získal na letošním mistrovství Evropy v Göteborgu? Odpověď najdete v kalendáři.

A jaké jsou nejmilejší medaile dalších sportovců? I v tomto ohledu se můžete těšit na mnohé zajímavosti. Například ne všechny jsou kovové – jeden ze závodníků si zvolil hliněnou a několik medailí je skleněných.

Kromě již zmíněného Jana Železného se v kalendáři setkáte také s cyklistkou Ladou Kozlíkovou, lyžařkou Kateřinou Neumannovou, rychlobruslařkou Martinou Sáblikovou, oštěpařkou Bárou Špotákovou, pětibojářem Liborem Capalinim, parašutistou Jiřím Gečnukem, skokanem na lyžích Jakubem Jandou, střelcem Miroslavem Janušem, veslařem Ondřejem Synkem, desetibojářem Romanem Šebrlem či s vodními slalomáři Ondřejem Štěpánkem a Jaroslavem Volfem.

Mistrovství pod taktovkou dráhařů Dukly

Martin Bláha, René Jauris, Marek Mixa a Martin Hačecký

Petr Lazar a Marek Mixa

Lada Kozlíková

text: Jan Kopač
foto: Petr Schejbal

Stíhací závod jednotlivců

První titul na dráhovém cyklistickém šampionátu v Praze-Motole získal Petr Lazar. Ve stíhacím závodě zvítězil v čase 4:37 před Milanem Kadlecem a Pavlem Šubrtem, když právě Milana Kadlece ve finálové jízdě dojel. Další medailová umístění v týmovém sprintu získala tria Dukly Brno a Dukly Praha.

Scratchi dominoval v závěru mladý Hochmann

V posledním závodě druhého dne motolského šampionátu, scratchi na 100 okruhů, zvítězil Jiří Hochmann. Na druhém a třetím místě dospurtovali Martin Bláha a Marek Mixa. V průběhu závodu si počínali velmi aktivně Petr Lazar i Milan Kadlec. V celkovém pořadí skončil vítěz stíhačky Petr Lazar šestý. „V rozhodujícím momentu závodu jsem byl na absolutní špičce, ale po chvilkovém zaváhání se mi nepodařilo zachytit nástup soupeřů“, komentoval svoje snahy Lazar.

Bodovačka pro zkušeného Kadlece

Poslední den se na domácím dráhovém šampionátu jel bodovací závod na 40 km, což na motolském velodromu znamená na 250 okruhů. Zpočátku vše vypadalo na zajímavý soubor Kadlec, Mixa, Lazar, ale první jmenovaný dokázal získat v závěru okruh náskoku a svým soupeřům tak odskočit v bodovém zisku. Do druhého okruhu náskoku se pustil opět Kadlec, tentokrát ovšem ve dvojici s Martinem Hačeckým, kterému dvacetibodový bonus za zisk okruhu dopomohl k celkově druhému místu. Třetí dojel Marek Mixa, který tak neobhájil svoje loňské vítězství. Mistrovský titul pro Kadlece je více než zasloužený. V závodu měl nejen absolutně navrch, ale titul je i potvrzením Milanových schopností, vždyť vyhrál velkou část posledních bodovacích závodů, počínaje omniovým závodem v Prostějově a konče prestižní Přílbou Moravy.

Suverénkou Kozlíková

V kategorii žen se suverénkou mistrovství stala Lada Kozlíková, která získala zlaté medaile ve stíhacím závodě, scratchi, v závodu na 500 m s pevným startem i v závěrečné bodovačce, kde ji úspěšně sekundovaly další závodnice Dukly Macháčová s Růžičkovou.

Výsledky:

Bodovací závod dvojic:

Kategorie elite:

1. Risi, Marvulli (Švýc.) 25 bodů, 2. Stam, Schep (Niz.) 21, 3. A. Kaňkovský, Lazar (ČR) 14, 4. Rovnyj, Klimov (Rus.) 13, 5. Mouris, Pronk (Niz.) 10
...14. Kadlec, Bláha (ČR) -1 kolo

Kategorie do 23 let:

1. Schets, de Ketele (Belg.) 17 bodů, 2. Ignatjev, Trusov (Rus.) 16, 3. Kluge, Kalz (Něm.) 16,
...10. Šubrt, Mixa 1, 13. M. Hačecký, Hochmann (všichni ČR) 0

Sprinterské omnium - elite:

1. Veldt (Niz.) 57, 2. Zielinski (Pol.) 34, 3. Jessen (Dán.) 32, 4. Kwiatkowski (Pol.) 27, 5. Bazačík (SR) 25, 6. Döhner (Něm.) 24,
...10. Ptáčnick 19,5, 12. Špička (oba ČR) 11,5

Bratrovražedný soubor dukláků a jejich 27. primátorské vítězství Skifařská prvenství Ondřeje Synka a Miroslavy Knapkové Nejstarším veslařem při 93. ročníku Primátorek byl 76letý Jan Mach Cílovým prostorem poprvé 1. Pražská pláž na Smíchově

Vítěz skifařů Ondřej Synek

Vítězná loď - Dukla „A“ na startu a po úspěšném závodě s „Primátorským štítem“

Drama v režii veslařů Dukly

Letos příroda veslování příliš nepřála. Veškeré jarní závody na řekách musely být odvolány a přesunuty z důvodu zvýšeného průtoku na podzimní termín. Ten „primátorský“ – 23.–24. září – se opravdu vydařil. Krásné babí léto přilákalo na tradiční „zatáčkovou“ trať na Vltavě výkvet našeho veslování.

Po dva dny byla Vltava mezi Císařskou loukou až po Palackého most plná milovníků tohoto krásného sportu v čele s legendou Václavem Chalupou a kormidelníkem Oldřichem Hejduškem, ale i úspěšnými talenty, medailisty mistrovství světa, až po 76letého Jana Macha z ČVK Praha. Důkazů, že muži – veslaři nestárnou, bylo víc než dost.

Na osmém triumfu skifařů

Václav Chalupa se v cíli raduje

Tradičně v pravé poledne odstartoval 93. ročník slavného závodu osmiveslic. Že vyhrají dukláci, o tom nebylo pochyb. Odborníci víc věřili svěšen-cům trenéra Petra Blechy, které vedla již 49letá osobnost veslařských kormidelníků Oldřich Hejdušek – trenér Dukly Praha. V jejich lodi zasedli nepároví veslaři v čele s veslovodem Karlem Neffem. V zatáčce posádka specialistů „na jedno veslo“ ještě vedla, ale finiš patřil týmu skifařů vedenému trenérem Sergejem Kruťjakovem. V cíli byla tato posádka o plných 5 sekund dříve než osma Karla Neffa, a tak si Oldřich Hejdušek na své jubilejní 20. primátorské vítězství ještě počká.

„Jen čtyřikrát jsme si zatrénovali a i po rozjžděnkách jsme si věřili. Byli jsme dohodnuti, že za to zařátkou vezmem. A v konci to šlo skoro samo,“ chválil svoji posádku veslovod David Jirka. Z vítězství se radoval i zkušený Václav Chalupa, který úspěchu na osmém obětoval i možnost „dvojboje“ – kombinace se skífem. Ve vítězné lodi také zasedli jejich partneři z párové čtyřky Milan Doleček a Tomáš Karas, dále muži z dvojskifu Jakub Hanák a Michal Horváth i mladíci z dvojskifu lehkých vah Jan a Ondřej Vetešníkové. S poslední jmenovanou trojicí se po premiérovém vítězství na Primátorkách ve Vltavě vykoupal i náhradník Jakub Friedberger.

Poražená posádka jela v sestavě Neffe, Vitásek, Makovička, Schindler, Ventrubá, Zof, Gruber, Vabroušek, kormidelník Hejdušek.

Nejstarší závod

Tradiční skifařský Jarní skulérský závod Rösslera-Ořovského byl velkým sólem Ondřeje Synka, bronzového muže z Mistrovství světa v Etonu. Bylo to jeho první vítězství v nejstarším českém veslařském závodě, který se zrodil již v roce 1895. Letos se psala 107. kapitola jeho historie. „Je to specifický závod právě díky zatáčce a jsem rád, že jsem také vyhrál,“ radoval se 24letý závodník ASC DUKLA z jasného patnáctisekundového vítězství před Čablou z Otrokovic.

Ženám dominovala Knapková

Ve skifařském závodě žen 0 stuhu Podolí nebylo pochyb o prvenství Miroslavy Knapkové z pražské Slavie téměř o 17 s před děčínskou Jitkou Antošovou. Vítězka se po vyhlášení výsledků bleskově zbavila všech cen a trenér Kacovský ji vzal zpět na start. Do osmy společnosti Slavie, Děčín, Olomouc usedla jen dvě minuty před startem závodu a po šesti a půl minutách se mohla radovat z dalšího vítězství. Šestice veslařek Dukly, doplněná závodnicemi Neratovic a Slavie, tentokrát zaostala o 10 s.

text: František Macák s použitím podkladů Filipa Koudely, foto: Petr Schejbal

Bronz z Kodaně

Úspěch dráhových cyklistů DUKLY na Mistrovství Evropy v Kodani (11.–12. 10. 2006). V bodovacím závodě dvojic předstihly pár Alois Kaňkovský a Petr Lazar pouze dvě dvojice, vítězni Švýcaři Bruno Risi-Franco Marvulli a druzí Danny Stam-Peter Schep z Nizozemska. Lazar tak vystoupil na stupně vítězů podruhé za sebou. Před rokem spolu s Martinem Bláhou skončili druzí. Letos Bláha ve dvojici s Milanem Kadlecem obsadil čtrnáctou pozici.

Ve sprinterském omniu dominoval nizozemský jezdec Tim Veldt, který vyhrál tři ze čtyř disciplín a v jedné skončil druhý. Na svém kontě měl 57 bodů, zatímco druhý Polák Damian Zielinski pouze 34 a třetí Dán Kasper Jessen 32. Z českých jezdců si vedl lépe Adam Ptáčnick, který obsadil desáté místo, Denis Špička skončil o dvě příčky níže. V bodovacím závodě dvojic jezdců do 23 let vybojovali se 17 body zlato Belgičané Steve Schets a Keny de Ketele, ruská dvojice a německý pár nasbíraly o bod méně. Českým cyklistům se ve finále nedařilo a Pavel Šubrt s Markem Mixou skončili desátí.

Rok 1973 – počtrnácté přebírali veslaři Dukly historický „Primátorský štít“, od roku 1968 dokonce v nepřerušené sérii pětkrát za sebou (vpravo)

Rok 1971 – posádka vítězné osmy s „Primátorským štítem“

Rok 1968 – osmiveslice vojáků z Prahy suverénně vyhrála 55. ročník

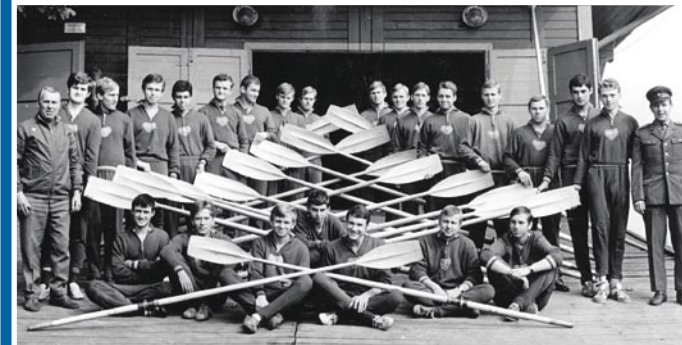

Primátorky chlouba českého sportu

Veslování stálo u zrodu českého sportu. Národní svaz patří mezi nejstarší na území Čech (srpen 1884) a je jen o pár měsíců mladší než stejné organizace cyklistů. Neodmyslitelnou součástí sportu jsou pochopitelně soutěže, ty veslařské mají v Čechách dlouholetou tradici, která si nezadá s obdobnými soutěžemi v zahraničí.

Rok 1972 – Dukla vyhrává „Primátorky“ potřinácté...

Kolektiv veslařů v roce 1972

58. ročník „Primátorek“ se stal kořistí „A“ lodě Dukly

„Silné mládeži opoře vlasti“

To je heslo uvedené od roku 1910 na primátorském štítě, který je hlavní cenou závodu osmiveslic. Heslo je jasným zvoláním českého živlu hlásícího se o místo uprostřed německého moře, jako národ prosperujeme hospodářsky a kulturně, je nutno s námi počítat. Veškerý sport v té době se nesl v národním duchu, v duchu toužebně očekávané samostatnosti. Zrodu těchto tradičních českých soutěží pomohli také sami Němci, kteří tyto české sportovní podniky bojkotovali a navíc zakazovali českým sportovcům účastnit se tradičních soutěží pořádaných německými sportovními svazy.

Přeměny Primátorek

Za devadesát šest let prošly Primátorky mnoha změnami, začneme u samotného termínu konání. Dá se říci, že přibližný termín, přelom května a června, je tradiční a také nejčastější v historii. Samozřejmě politické požadavky doby se nejvíce podepsaly na termínech konání, jako v případě olympijského kongresu v roce 1926, atentátu na zastupujícího říšského protektora v roce 1942, nebo ukončení druhé světové války v roce 1945. Ve všech těchto případech bylo nutno posunout datum konání až hluboko do léta, na konec června nebo polovinu

července. Zásadní změnu přinesla osmdesátá léta, kdy se konaly Primátorky v podzimním termínu, důvodem bylo konání Velké moskevské regaty, kam v těchto letech českoslovenští veslaři pravidelně jezdili. Avšak v roce 1988 je vše již při starém a opět se závodí na přelomu jara a léta. Dalším důležitým momentem, který procházel změnami, je samotná veslařská dráha. Během historie se změnila třikrát, nicméně vždy se nakonec skončilo u tradiční dráhy se zatáčkou. Největších změn však doznaly za ta léta samotné primátorské závody, protože co si budeme namlouvat, jeden závod za dopoledne je trochu málo. V roce 1933 byl k Primátorkám přidružen nejstarší závod na území Čech (1895) Jarní skulérský závod Rösslera-Ořovského kde závodí skifaři, v roce 1934 startovaly poprvé ženské osmy, v roce 1959 „O Stuhu Podolí“ ženy na skifech, v roce 1958 junioři na osmách „O Zlaté veslo“, v roce 1988 dorostenci na osmách „Cenu Vltavy“ a v roce 2002 dorostenky na osmách „O Cenu VK Blesk“. Celé nedělní dopoledne je tedy na co se dívat.

Sportovci

Osmiveslice je mezi veslařskými disciplínami skutečně disciplínou královskou, vždyť každá veslařská soutěž končí závodem osmiveslic. Nejinak je tomu

i u Primátorek. Na primátorský závod vždy vyjíždělo to nejlepší, co kdy české veslování mělo. O tom se už přesvědčili čeští Němci, kteří se v roce 1937 poprvé účastnili mistrovství Československa a prohráli s osmou Klubu veslařů mělnických, která v tom roce zvítězila i na Primátorkách. Čeští Němci v tehdejší vyhraněné politické situaci nepřijeli do Prahy prohrát, protože v jejich sestavě byli veslaři z Ústí a Litoměřic, kteří na OH v Berlíně získali pro Německo bronzové medaile. Stejně dopadli i veslaři z Ruska, kteří se v posledních letech neúspěšně pokoušeli v Primátorkách zvítězit i když ve své posádce měli olympijské vítěze z Athén. V sestavách vítězných primátorských osmiveslic v celé historii konání najdete všechny naše úspěšné nositele medailí z mistrovství světa, Evropy a olympijských her. V předválečné historii byli neúspěšnější veslaři ČVK a v poválečné zase armádní veslaři. Od roku 1949, kdy se poprvé objevuje osmiveslice Armádního tělovýchovného klubu na startu Primátorek, do současnosti, jen čtrnáctkrát zvítězil někdo jiný než armádní veslaři.

text: Filip Koudela
foto: archiv ASC DUKLA

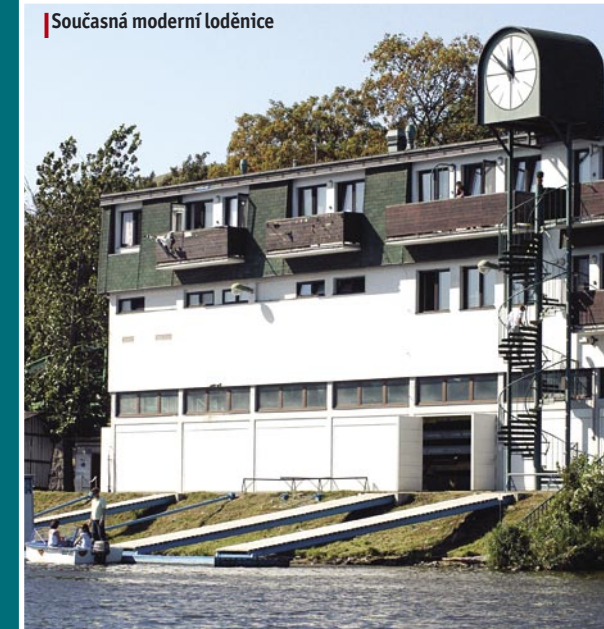
Legendární loděnice Dukly

text: Filip Koudela
foto: archiv ASC DUKLA a Petr Schejbal (1)

Loděnice v roce 1970

Současná moderní loděnice

Paměť lidí je věc nehmátatelná a hlavně nespolehlivá. Pokud není událost zachycena na fotografiích, těžko se s ní pracuje. Navíc nakonec zjistíte, že ubývají i žijící pamětníci. Nejhorší je to u věcí neživých jako jsou třeba stavby, kolem kterých každodenně procházíme a nakonec si ani sami nevzpomeneme, kdy jsme vlastně poprvé otevřeli jejich dveře. Někteří z nás mají problém si vzpomenout, jak to bylo přesně se stavbou nové moderní budovy loděnice (a to je necelých deset let), natož se dopátrat, jak to bylo se stavbou té staré dřevěné legendární loděnice, kterou prošly generace veslařů a kanoistů.

Je jisté, že první veslaři a kanoisté ATK ještě v roce 1949 sportují ve svých mateřských klubech. Teprve po tomto roce se usídlují v loděnici prvorepublikového důstojnického klubu Žižka Praha, která dodnes stojí vedle stávající budovy loděnice ASC DUKLA na Císařské louce. Se změnou názvu z Armádního sportovního klubu na Ústřední dům armády v roce 1953 se začíná stavět na pozemku Žižka Praha, v místě volejbalového kurtu, lehká dřevěná montovaná budova loděnice. Plných deset let slouží pouze jako letní základna, protože domovský sídlí kanoistika v Litoměřicích a veslaři v kasárnách „U Koňských hlav“ v Terezíně. Veslaři v té době trénovali v Terezíně na Ohři nebo v Praze na Vltavě, některé veslice zůstávaly celoročně uloženy v loděnici na Císařské louce.

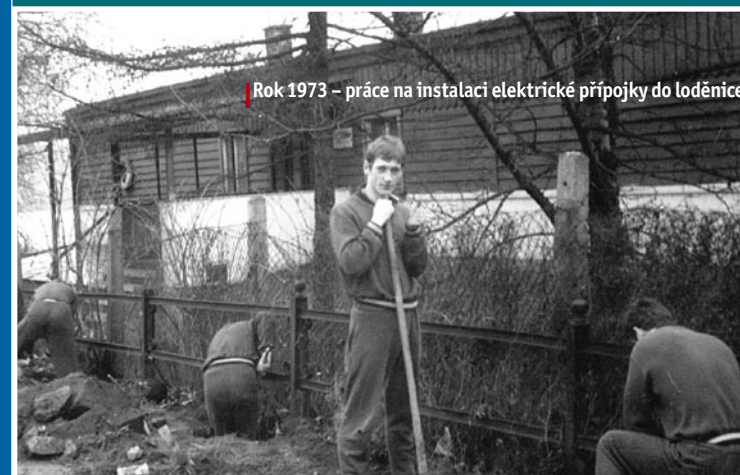
Zimní trénink většinou probíhal tak, že se i dvakrát týdně dojíždělo do Karlína v Praze, kde probíhala suchá příprava v tamních ženíjných kasárnách. Návrat

byl s několikaletým přestupováním až kolem půlnoci. Úlevy od vojenských povinností byly samozřejmě minimální. Když si člověk představí, že se v těchto podmínkách Václav Kozák s Pavlem Schmidtem připravili na římskou olympiádu a dokázali ji vyhrát, zůstává rozum stát. Na přelomu padesátých a šedesátých let se dokončuje stadion vodních sportů v Praze na Císařské louce a v roce 1961 se na této dráze pořádá mistrovství Evropy ve veslování. A to je jenom krůček k tomu, aby se veslaři a kanoisté přestěhovali do Prahy. Od roku 1963 tedy definitivně sídlí na Císařské louce. Dřevěná budova musela být v roce 1974–1975 podezděna a v plném půdorysu opatřena ústředním topením, novými šatnami, sprchami, dílnou na opravu lodí, jídelnou a celkově zateplena. Ze sezonně využívaného objektu se stává celoročně použitelná budova, která by alespoň částečně vyhovovala požadavkům vrcholového sportu.

V této podobě čeká loděnici celých jedenadvacet let provozu, nutno podotknout, že velmi úspěšných v obou sportech. Vlastně se jedná o zlatý věk vrcholového sportu v Československu.

Jak to tak v životě chodí, vše jednou doslouží. Dosloužila i stará bouda, jak jí všichni nostalgicky nazývali. Na začátku devadesátých let se začíná plánovat výstavba loděnice nové, a tak ta stará je v roce 1996 stržena a oba sporty se koncem roku 1997 stěhují do zcela nového objektu. Nová loděnice již plně vyhovuje požadavkům vrcholového sportu, ale hlavně její projekt plně odpovídá předpisům pro stavby v záplavové oblasti při povodních, což jsme všichni ocenili při obrovské povodni v roce 2002. Stará bouda by tuto vodu nepřežila. Věřme, že v nové loděnici již dnes rostou medailisté, kteří nás budou reprezentovat na olympiádách a velkých mistrovstvích.

Rok 1973 – práce na instalaci elektrické přípojky do loděnice

Čtyřka s kormidelníkem v sezóně 1966

**Skvělý start v olympijském Turínu / Pozlacená bilance z MS v Tróji
Atletický triumf v Göteborgu / Střelci a parašutisté s velkými medaillemi
Veslování Dukly mládne / Vítězství ve Světových pohárech
Celkem 72 světových medailí pro sportovce ASC DUKLA**

Bilance hodná Dukly

rok armádních sportovců

I Na vítězné a medailové vlně z turínské zimní olympiády se udrželi čeští armádní sportovci po celý rok 2006. Při konečném bilancování sezony bylo víc než radostné probírat se úspěchy reprezentantů Armády České republiky v celém světě. I ředitel ASC DUKLA Jaroslav Prišćák měl při posuzování úspěšnosti sportovců ve všech druzích sportů zařazených do péče ASC DUKLA nelehkou úlohu zachytit všechna aktiva roku 2006.

Ředitel ASC DUKLA Jaroslav Prišćák má mnoho důvodů k úsměvu

Je příjemné, položit vám otázku, jak jste celkově spokojený s uplynulým rokem českého armádního sportu?

„Jinou, než pozitivní odpověď nelze čekat. Byl to opravdu víc než úspěšný rok jak vyznavačů zimních, tak letních sportů. Laťka úspěšnosti závodníků ASC DUKLA je nastavená nesmírně vysoko. Vždyť 71 medailí je skvělou vizitkou sportovců, trenérů, funkcionářů i důkazem stále se zlepšujících podmínek českého armádního sportu. Je to zákonitý výsledek velké podpory rezortu, Ministerstva obrany i Armády České republiky. A nemohu zapomenout ani na podporu a spolupráci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.“

Na vlastní oči jste viděl řadu velkých úspěchů, které ve vás zanechaly největší dojem?

„Toho hezkého jsem na sportovištích zažil dost a dost. Abych však přesně odpověděl na otázku, tak největším dojmem pro mne stále zůstávají poslední metry vítězného olympijského závodu Kateřiny Neumannové a krásná dětská pusa od její malé dcery Lucky. Když jsme u zimních sportů, tak nemohu zapomenout na Martinu Sáblikovou a její impozantní vstup do seniorského sportu. Samozřejmě jsem se radoval, byť na dálku, i z atletických medailí v Göteborgu a bodového zisku dukláků, kteří zachránili čest celé české atletiky. Jedním dechem musím také jmenovat mistry světa Jaroslava Volfa s Ondřejem Štěpánkem i Kamila Mrůzka. Rovněž nemohu opomenout Ondru Synka

a samozřejmě ani parašutisty a střelce, reprezentanty klasických armádních sportů.“

A to jistě není zdaleka všechno. Vidím, že máte v poznámkách zatrženu ještě řadu jmen.

„Jen jsem se musel nadechnout abych pochválil i vítěze Světových pohárů skokana na lyžích Jakuba Jandu, atleta výškaře Tomáše Janků, pětibojáře Libora Capaliniho i párovou čtyřku Jirka, Doleček, Chalupa, Karas. Střelec David Kostecký byl ve finále Světového poháru druhý a vyrovnal absolutní světový rekord nástřelem 125 bodů. A tak bych mohl pokračovat dalšími jmény střelců i parašutistů v čele s Jiřím Gečnukem i radostí z úspěchů mladých veslařů či moderních pětibojářů.“

Je příjemné vzpomínat na koho z medailistů jste zapomněl, než hledat v paměti několik málo úspěchů. Nechvalme však jen sportovce a vzpomeňte i na organizační úspěchy pracovníků armádního sportu.

„Letos jsme v Plzni tradičně pořádali regionální závod střelců organizace CISM, což je velká akce. Naši pracovníci se významně podíleli na organizaci atletického mítinku Josefa Odložila – Dukla mítinku a zdárném průběhu tradičních veslařských Primátorek. Nyní je již v plném proudu příprava 50. Mistrovství světa CISM v leteckém pětiboji, který se bude konat za rok ve Vyškově. A nesmím opomenout, že naši pracovníci i sportovci výrazně pomáhají odboru náboru ředitel-

Jakub Janda

ství personální podpory při přijímání nových adeptů Armády České republiky.“

O tom se mohou čtenáři DuklaSportu přesvědčit v každém čísle našeho časopisu. Ostatně jednou z adeptek armádního stejnojmenného je i atletka ASC DUKLA.

„Na základě výborných výsledků i celkového přístupu k naší armádě jsem nabídl tuto možnost Báře Špotákové, letošní vicemistryni Evropy v hodu oštěpem, která třikrát překonala český rekord. Bára si už užila vstupní testy a v Přerově armádní přijímač. Jsem také rád, že si vojenskou profesi ve Vyškově vyzkoušeli rovněž naši nejlepší sportovci, a to pod dohledem ředitele Ředitelství výcviku a doktrín, brigádního generála Františka Maleninského.“

Bylo hodně důvodů pochválit mnoho sportovců, trenérů, pracovníků ASC DUKLA, ale nepředstírejme, že vás během roku některé nezdary trochu nezamrzely.

„To je pravda. Všechno se podařit nemůže, tak už to v životě i ve sportu chodí. Musím přiznat, že nám pro příští roky dělá vrásky snížení armádního rozpočtu.

Tím je ohrožena například rekonstrukce lázně na Julisce, na kterou už máme zpracovanou studii.

Pokud jde o oblast ryze sportovní, tak mne dost mrzelo a stále mrzí vyřazení atletů Dukly z elitní skupiny Poháru mistrů evropských zemí, ze kterého jsme vždy vozili přední umístění. K soutěži mám i srdeční vztah, vždyť ještě jako závodník jsem přispěl k jedinému vítězství Dukly v PMEZ. Nemohu také zapomenout na málo profesionální práci celého okolí skokana Jakuba Jandy, která se podepsala na jeho olympijském výsledku.“

Tak jste už zhodnotil úspěchy i některá klopýtnutí sportovců ASC DUKLA, ale každé vítězství, medaile, rekord mají svůj základ v nezbytném zázemí.

„To musím zvlášť zdůraznit. Mnozí sportovci si ani neuvědomují jak velkou zásluhu na výborných podmínkách k přípravě mají vedoucí představitelé Armády České republiky. Vynikající přístup ke sportu měl bývalý ministr obrany Karel Kühnl a jeho náměstek Pavel Mašek, ředitel kanceláře ministra obrany, který přímo řídí a vytváří podmínky pro celý armádní sport. Musím přiznat, že nás všechny potěšil i vztah ke sportu nového ministra Jiřího Šedivého. Dokázal to svým

text: František Macák
foto: Petr a Cyril Schejbalovi, ČOV,
Ivana a Kristina Roháčkovi

Ministr obrany Jiří Šedivý
a ředitel ASC DUKLA Jaroslav Prišćák

neformálním a sympatickým projevem při vyhlášení Nejlepších armádních sportovců. Také armádní generál Pavel Štefka, náčelník generálního štábu AČR, je již řadu let velkým příznivcem armádního sportu.

Nemohu nevzpomenout na úspěšnou spolupráci s Českým olympijským výborem, který oceňuje podíl ASC DUKLA a jeho přínos olympismu v naší zemi.“

Důkazem vašich slov byla nepochybně účast představitelů Ministerstva obrany, AČR i Českého olympijského výboru v Masarykových kolejích při vyhlášení Nejlepších armádních sportovců za rok 2006. Ještě na závěr vaše tečka za bilancováním sezony:

„Chtěl bych upřímně poděkovat za dobrou spolupráci všem funkcionářům ASC DUKLA, za vytváření kvalitních podmínek při zabezpečování přípravy všech našich sportovců. Dělá mi nemalou radost, že mnozí sportovci také propagují uniformu Armády České republiky a na svých dresech nosí i ve světě logo Dukly. Mnozí se rovněž zúčastňují mnoha besed a setkání s mládeží, což výrazně přispívá ke zvýšení prestiže naší armády.

Jsem si rovněž vědom, že po olympiádě v Pekingu dojde v ASC DUKLA k velké obměně trenérského kádra, do kterého se začlení velké osobnosti současné Dukly, jako jsou Jan Železný, Tomáš Dvořák a mnozí další. Chci věřit, že přispějí k růstu úspěchů ASC DUKLA a zvýšení prestiže Armády České republiky.“

Děkují za rozhovor a přejí tak příjemné bilancování i v předolympijském roce 2007.

Katka Neumannová s dcerou

výsledky

OLYMPIJSKÉ HRY
10.–26. 2. / XX. Zimní OH – Turín – Itálie

LYŽOVÁNÍ

1. místo – Kateřina Neumannová / 30 km volnou technikou
2. místo – Kateřina Neumannová / skiatlon 7,5 + 7,5 km
5. místo – Kateřina Neumannová / 10 km klasicky
6. místo – Nikola Sudová / akrobatické – jízdá v bouřích
6. místo – Ondřej Bank / alpské – kombinace
6. místo – Kateřina Neumannová / štafeta 4 x 5 km (podíl)
Kamila Rajdlová
8. místo – Jiří Magál / 50 km volnou technikou
8. místo – Ladislav Rygl / severská kombinace – družstvo
Pavel Churavý
Aleš Vodseďálek
Tomáš Slavík

RYCHLOBRUSLENÍ

4. místo – Martina Sáblíková / 5 000 m
7. místo – Martina Sáblíková / 3 000 m

MISTROVSTVÍ SVĚTA

ATLETIKA

- 10.–12. 3. / halové – Moskva – Rusko
3. místo – Roman Šebrle / sedmiboj

KANOISTIKA

- 17.–20. 8. / Szeged – Maďarsko
1. místo – Jiří Heller / čtyřkanoe 200 m (podíl)
Jan Břečka
Petr Fuksa

PARAŠUTISMUS

- 13.–20. 8. / Stupino – Rusko
2. místo – Jiří Gečnuš / absolutní pořadí
2. místo – Jiří Gečnuš / absolutní pořadí – družstva
Libor Jíroušek
Hynek Tábor
Čestmír Zítka
Ivan Hovorka
3. místo – Libor Jíroušek / individuální akrobacie
2. místo – Jiří Gečnuš / přesnost přistání – družstva
Libor Jíroušek
Hynek Tábor
Čestmír Zítka
Ivan Hovorka

RYCHLOBRUSLENÍ

- 16.–19. 3. / Calgary – Kanada
2. místo – Martina Sáblíková / 5 000 m

VESLOVÁNÍ

- 21.–23. 7. / do 23 let – Hazewinkel – Belgie
1. místo – Jan Gruber / čtyřka bez kormidelníka (podíl)
Karel Neffe
Jakub Zof
3. místo – Jan Vetešník / dvojskif – lehké váhy
Ondřej Vetešník

21.–27. 8. / Eton – Velká Británie

3. místo – Ondřej Synek / skif

VODNÍ SLALOM

- 13.–18. 6. / sjezd – Karlovy Vary
1. místo – Kamil Mrůzek / kajak
- 3.–6. 8. / slalom – Praha
1. místo – Jaroslav Volf / deblkanoe
Ondřej Štěpánek
1. místo – Jaroslav Volf / deblkanoe – hlídky (podíl)
Ondřej Štěpánek
2. místo – Štěpánka Hilgertová / kajak – hlídky (podíl)
2. místo – Tomáš Indruch / kanoe – hlídky (podíl)

SPORTOVNÍ STŘELBA

24. 7.–6. 8. / Záhřeb – Chorvatsko
1. místo – Miroslav Januš / běhící terč 30 + 30 – družstva (podíl)
Bedřich Jonáš
2. místo – Miroslav Januš / běhící terč 30 + 30
2. místo – Jan Sychra / skeet – družstva (podíl)
Leoš Hlaváček st.
3. místo – Miroslav Januš / Vz běhící terč 30 + 30
3. místo – Bedřich Jonáš / běhící terč 20 + 20 mix

MISTROVSTVÍ EVROPY

ATLETIKA

- 6.–13. 8. / Göteborg – Švédsko
1. místo – Roman Šebrle / desetiboj
2. místo – Barbora Špotáková / hod oštěpem
2. místo – Tomáš Janků / skok vysoký
3. místo – Jan Železný / hod oštěpem

CYKLISTIKA

- 20.–23. 7. / Atény – Řecko
1. místo – Lada Kozlíková / omnium
3. místo – Jarmila Macháčová / bodovací závod – do 23 let

KANOISTIKA

- 5.–9. 7. / Račice
2. místo – Jan Šterba / čtyřkajak 200 m (podíl)

RYCHLOBRUSLENÍ

- 13.–15. 1. / Hamar – Norsko
1. místo – Martina Sáblíková / 5 000 m
3. místo – Martina Sáblíková / 3 000 m

SPORTOVNÍ STŘELBA

- 1.–5. 3. / halové – Moskva – Rusko
1. místo – Miroslav Januš / Vz běhící terč 30 + 30
2. místo – Miroslav Januš / Vz běhící terč 20 + 20 mix

1.–3. 9. / Maribor – Slovinsko

3. místo – Jan Sychra / skeet – družstva (podíl)
Luboš Rychlík

VODNÍ SLALOM

29. 6.–2. 7. / slalom – L'Argentiere – Francie
2. místo – Štěpánka Hilgertová / kajak – hlídky (podíl)
3. místo – Tomáš Indruch / kanoe
3. místo – Tomáš Indruch / kanoe – hlídky (podíl)
3. místo – Jaroslav Volf / deblkanoe – hlídky (podíl)
Ondřej Štěpánek

25.–27. 8. / slalom do 23 let – Nottingham – Velká Británie

3. místo – Martin Hammer / deblkanoe
Ladislav Vlček
3. místo – Martin Hammer / deblkanoe – hlídky (podíl)
Ladislav Vlček
Jan Zdráhal
Petr Zdráhal

SPORTOVNÍ VÝSLEDKY

ASC DUKLA V ROCE 2006

Na sportovních výsledcích a medailích získaných na vrcholných soutěžích v roce 2006 se podíleli sportovci všech dvanácti armádních sportovních oddílů ARMÁDNÍHO SPORTOVNÍHO CENTRA DUKLA.

text: Petr Eliáš
foto: ASC DUKLA

MISTROVSTVÍ SVĚTA JUNIORŮ

LYŽOVÁNÍ

- 3.–6. 3. / Le Massif – Kanada
3. místo – Kryštof Krýžl / alpská kombinace

MODERNÍ PĚTIBOJ

- 9.–11. 8. / Shanghai – Čína
1. místo – David Svoboda / družstva
Petr Lebl
Ondřej Polívka

RYCHLOBRUSLENÍ

- 10.–12. 3. / Erfurt – Německo
1. místo – Martina Sáblíková / 3 000 m
2. místo – Martina Sáblíková / 1 500 m
2. místo – Martina Sáblíková / víceboj

SPORTOVNÍ STŘELBA

24. 7.–6. 8. / Záhřeb – Chorvatsko
1. místo – Tomáš Caknakis / běhící terč 30 + 30
2. místo – Tomáš Caknakis / Vz běhící terč 30 + 30 – družstva (podíl)
2. místo – Tomáš Caknakis / běhící terč 20 + 20 mix
3. místo – Tomáš Caknakis / Vz běhící terč 30 + 30
3. místo – Tomáš Caknakis / Vz běhící terč 20 + 20 mix – družstva (podíl)
3. místo – Tomáš Caknakis / běhící terč 30 + 30 – družstva (podíl)

VODNÍ SLALOM

- 7.–9. 7. / slalom – Solkan – Slovinsko
2. místo – Jan Vondra / kajak – hlídky (podíl)
2. místo – Šárka Blažková / kajak – hlídky (podíl)

MISTROVSTVÍ EVROPY JUNIORŮ

SPORTOVNÍ STŘELBA

- 1.–5. 3. / halové – Moskva – Rusko
2. místo – Tomáš Caknakis / Vz běhící terč 30 + 30
2. místo – Tomáš Caknakis / Vz běhící terč 20 + 20 mix

1.–3. 9. / Maribor – Slovinsko

3. místo – Michal Hojný / trap – družstva (podíl)

CYKLISTIKA

- 20.–23. 7. / Atény – Řecko
3. místo – Denis Špička / keirin

MODERNÍ PĚTIBOJ

- 19.–20. 4. / Torres Vedras – Portugalsko
3. místo – David Svoboda

VODNÍ SLALOM

- 25.–27. 8. / slalom – Nottingham – Velká Británie
1. místo – Jan Vondra / kajak
2. místo – Šárka Blažková / kajak
2. místo – Jan Vondra / kajak – hlídky (podíl)
2. místo – Šárka Blažková / kajak – hlídky (podíl)

MISTROVSTVÍ SVĚTA CISM

MODERNÍ PĚTIBOJ

- 26.–28. 5. / Kaunas – Litva
2. místo – Libor Capalini / družstva
David Svoboda
Michal Sedlecký

PARAŠUTISMUS

- 20.–30. 7. / Rjazaň – Rusko
1. místo – Jiří Gečnuš / individuální akrobacie
2. místo – Jiří Gečnuš / kombinace – družstva
Libor Jíroušek
Hynek Tábor
Čestmír Zítka
Pavel Taršínský
3. místo – Pavel Taršínský / přesnost přistání

SVĚTOVÝ POHÁR 2006

1. místo – Tomáš Janků / atletika – skok vysoký
1. místo – Jakub Janda / lyžování – skok
1. místo – David Jirka / veslování – párová čtyřka
Milan Doleček
Václav Chalupa
Tomáš Karas
1. místo – Jan Němec / travní lyžování
1. místo – Libor Capalini / moderní pětiboj
2. místo – Kateřina Neumannová / lyžování – běh
2. místo – David Kostecký / sportovní střelba – trap
3. místo – Jaroslav Volf / vodní slalom – deblkanoe
Ondřej Štěpánek
3. místo – Štěpánka Hilgertová / vodní slalom – kajak

SVĚTOVÉ REKORDY v roce 2006

- seniorský – Martina Sáblíková / rychlobruslení – 10 000 m – 14:08,28
- juniorský – Martina Sáblíková / rychlobruslení – 5 000 m – 7:01,38
- juniorský – Martina Sáblíková / rychlobruslení – 5 000 m – 6:50,42
- juniorský – Martina Sáblíková / rychlobruslení – čtyřboj – 161,252 b.
- juniorský – Martina Sáblíková / rychlobruslení – 3 000 m – 4:00,63

vedoucí trenér
ASO DUKLA
atletiky Praha
Mgr. Radomil Skoumal

vedoucí trenér
ASO DUKLA
cyklistiky Praha
Ing. Jan Kopač

vedoucí trenér
ASO DUKLA
cyklistiky Brno
PaedDr. Zdeněk Dohnal

vedoucí trenér
ASO DUKLA
kanoistiky Praha
mjr. Mgr. Vratislav Odvárko

vedoucí trenér
ASO DUKLA
moderního pětibojů Praha
Jiří Adam

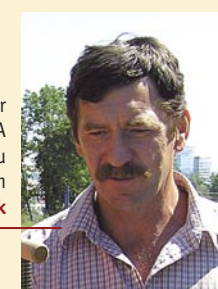
vedoucí trenér
ASO DUKLA
parašutismu Prostějov
mjr. PaedDr. et Bc. Jiří Blaška

vedoucí trenér
ASO DUKLA
různé Praha
kpt. Mgr. Jan Kinkor

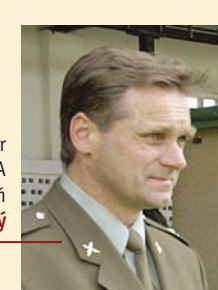
vedoucí trenér
ASO DUKLA
veslování Praha
Mgr. Filip Koudela

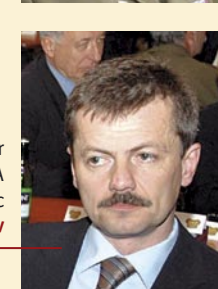
vedoucí trenér
ASO DUKLA
vodního slalomu
Brandýs nad Labem
Vlastimil Ouředník

vedoucí trenér
ASO DUKLA
sportovní střelby
Hradec Králové
Mgr. Václav Patman

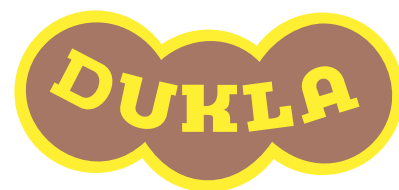

vedoucí trenér
ASO DUKLA
sportovní střelby Plzeň
pplk. Ing. Bohumír Pokorný

vedoucí trenér
ASO DUKLA
lyžování Liberec
Michael Georgiev

V říjnu byl vyhlášen nejlepší armádní sportovec za rok 2006

Titul patří Kateřině Neumannové!

Uhodnout hlavní tajemku letošního, v pořadí již dvanáctého, ročníku ankety o nejlepšího armádního sportovce bylo poměrně lehké a na prvním místě se žádné překvapení ani neočekávalo. Pořadí na ostatních pozicích naopak vůbec jasné nebylo. Proto všichni napjatě očekávali, jak to nakonec dopadne. Na výsledek hlasování bylo nutné si počkat až do večera 17. října, kdy se v Kongresovém sále Masarykových kolejí konalo jeho slavnostní vyhlášení.

Nejlepší trenér roku 2006:

1. Stanislav Frühauf – 390 b.
2. Petr Novák – 70 b.
3. Jiří Blaška – 20 b.

Nejlepší junior roku 2006:

1. Martina Sáblíková – 460 b.
2. – 3. David Svoboda – 30 b.
2. – 3. Tomáš Caknakis – 30 b.

Nejlepší malý kolektiv roku 2006:

1. Ondřej Štěpánek a Jaroslav Volf – 320 b.
2. Jan Gruber, Karel Neffe a Jakub Zof – 70 b.
3. Jan Břečka, Petr Fuksa, Jiří Heller – 50 b.

Nejlepší Armádní sportovní oddíl roku 2006:

1. ASO atletiky – 160 b.
2. ASO lyžování – 130 b.
3. ASO vodního slalomu – 80 b.

Nejlepší armádní sportovec roku 2006:

1. Kateřina Neumannová – 516 b.
2. Martina Sáblíková – 419 b.
3. Roman Šebrle – 358 b.
4. Barbora Špotáková – 211 b.
5. Tomáš Janků – 210 b.
6. Ondřej Synek – 152 b.
7. Jiří Gečnuš – 138 b.
8. Miroslav Januš – 137 b.
9. Kamil Mrůzek – 129 b.
10. Jan Železný – 83 b.

nejlepší armádní sportovec

anketa

Dopoledne přijal nejspěšnější sportovce uplynulé sezony ministr obrany Jiří Šedivý, aby jim poděkoval za dosažené výsledky a vzorné reprezentování naší republiky v zahraničí. Přijetí armádních sportovců se zúčastnili náměstci ministra obrany Jaroslava Příbylová a Pavel Mašek, náčelník Generálního štábu armádní generál Pavel Štefka, zmocněnec ministra obrany pro sportovní reprezentaci Viktor Podloucký a ředitel Armádního sportovního centra Dukla plukovník Jaroslav Příšáček.

Ministr obrany pak čtyřicet sportovcům a jedenácti trenérům předal děkované dopisy. Mezi oceněnými sportovci nechyběli major Jan Železný, Martina Sáblíková, rotmistr Ondřej Štěpánek s Jaroslavem Volfem, nadporučík Tomáš Janků, rotmistryně Barbora Špotáková nebo rotmistr Ondřej Synek.

Večerní slavnostní vyhlášení sledoval zcela zaplněný sál. Z významných hostů přijali pozvání ministr obrany Jiří Šedivý, náměstkyně ministra obrany Jaroslava Příbylová, náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Pavel Štefka nebo předseda Českého olympijského výboru Milan Jirásek.

Úvod večera patří připomenutí letošních úspěchů příslušníků Dukly. O tom, že se jim letos dařilo, jasně hovoří statistiky: na vrcholných světových,

evropských a armádních soutěžích dukláci získali 71 medailí, vybojovali 150 titulů mistra České republiky, vytvořili nebo vyrovnali dva světové seniorské, pět juniorských, devět národních rekordů a v konečném hodnocení Světových pohárů čtyřikrát obsadili celkové první místo.

V další části programu byl na jeviště pozván ministr obrany Jiří Šedivý, aby udělil rezortní významání Záslužný kříž MO ČR II. stupně majoru Janu Železnému, za velký podíl na vzorné reprezentaci České republiky. Čtyřicetiletému oštěpaři se této pocty dostalo i v souvislosti s ukončením jeho aktivní sportovní kariéry. Olympijských her se účastnil celkem pětkrát, přičemž třikrát z toho bylo zlato a jednou stříbro, další tři zlaté medaile vybojoval na mistrovstvích světa. V roce 2000 byl světovým experty jako jediný Čech v historii vyhlášen nejlepším atletem světa a jeho světový rekord z roku 1996, mající hodnotu 98,48 metrů, zatím nikdo nepřekonal. V kontextu s uvedenými úspěchy pak nebylo velkým překvapením, že byl Jan Železný vyhlášen i Rytířem armádního sportu.

Následně začalo vyhlásování jednotlivých kategorií. Trenér Kateřiny Neumannové Stanislav Frühauf se stal trenérem roku, rychlobruslařka

Martina Sáblíková juniorkou roku, deblkanoisté Ondřej Štěpánek a Jaroslav Volf nejlepším malým kolektivem roku a nejlepším Armádním sportovním oddílem byla zvolena atletika. Závěr večera patřil vyhlášení hlavní ankety. Nejprve bylo zveřejněno pořadí na 10.–4. místě a poté samostatně vyhlášeno umístění na prvních třech místech.

Překvapením večera bylo třetí místo desetibojaře Romana Šebrleho, který letos získal bronzovou medaili na Halovém mistrovství světa v sedmi-boji a v Göteborgu vybojoval titul mistra Evropy v desetiboji. Na druhém místě se umístila nadějná rychlobruslařka Martina Sáblíková, která skončila na pětikilometrové olympijské trati čtvrtá, ale své možnosti ukázala i v dalších závodech. Například měsíc po olympiádě zajela v Calgary svůj první seniorský světový rekord. Celkovou vítězku ankety o nejlepšího armádního sportovce se, podle očekávání, stala běžkyně na lyžích Kateřina Neumannová, především kvůli svému obrovskému úspěchu na olympiádě v Turíně. |

text: Jan Zeman
foto: Cyril Schejbal

Házená

Vynikající brankář Jiří Vícha se stal příkladem pro řadu hráčských generací

je jeho život

Přes 1 000 utkání v dresu Dukly odchystal v brance Jiří Vícha, a také jeho debut v úloze státního trenéra byl úspěšný. Na OH 1972 získali reprezentanti ČSSR stříbrné medaile.

První házenkářské krůčky udělal Jiří Vícha ve Starém Plzenci, ligový dres pak oblékl ve Štáhlavech a krátce i ve Škodových závodech Plzeň. V roce 1953 už hájil branku tehdejšího ATK a ÚDA Praha a krátce nato pražské Dukly, které jako hráč či trenér zůstal věrný až do roku 1985. Potom na necelých pět let přijal zahraniční angažmá v SRN a po návratu do vlasti byl ještě tři roky koučem národního mužstva. Jako hráč pomohl Dukle k patnácti mistrovským titulům a dvěma primátům v Poháru mistrů, v roli trenéra pak k sedmi domácím titulům a jednomu vítězství v Poháru mistrů. Ve své sbírce má pět medailí ze světových šampionátů a jednu z olympijských her. Doma i v zahraničí se dočkal několika významných ocenění.

Po druhém místě v roce 1958 se mistrovství světa v roce 1961 konalo v NSR a v roce 1964 v Praze. Na obou šampionátech bylo zlato doslova na dosah. „V Německu jsme si ve skupině s Rumuny bez problémů poradili, ale ve finále nás po dvou prodlouženích o jediný gól porazili. O tři roky později na domácí půdě házenkářská veřejnost čekala konečně primát. Jenže v semifinále nás opět Rumuni před 18 tisíci diváky z boje o titul vyřadili a zbyl na nás jen bronz,“ připomíná Vícha šampionáty, kterých se zúčastnil. V roce 1967 se československé mužstvo titulu mistra světa konečně dočkalo, ale bez zraněného brankáře Víchy.

Toto nejvážnější zranění své sportovní kariéry utrpěl ve Španělsku – v utkání s Rumuny. „Hrálo se na betonové ploše a po srážce s útočnickem soupeře jsem se zlomeným ramenním kloubem skončil dvakrát na operačním stole a dva roky jsem byl vyřazen ze hry,“ připomíná Vícha smutné období.

Na olympiádách v roli kouče

Jako hráč Jiří Vícha olympiádu nezažil, protože v padesátých a šedesátých letech házená nebyla v programu her. Poprvé se tak stalo v roce 1972 v Mnichově, kam Vícha odjel jako novopečený trenér národního mužstva a se svými svěřenci dokázal získat stříbrné medaile.

„Byl to velký úspěch, nestarali jsme jen na Jugoslávii a za sebou nechali Rumuny, Sověty a další výborné celky. Navíc jsem se v Mnichově po letech setkal s vlajkonoškou USA, diskařkou Olgou Fikotovou-Conolovou, která začínala jako házenkářka, stejně jako Dana Zátoková či Honza Železný,“ připomíná Vícha.

V roce 1976 na OH v Montrealu skončil československý tým až sedmý a neveselý byl i rok 1984,

kdy se olympiáda konala v Los Angeles. „Tehdy nás do Ameriky z politických důvodů nepustili a moc nás to mrzelo. Zlatou medaili si totiž odvezla Jugoslávie, reprezentovaná Šabacem Banja Luka, který ve stejném roce Dukla ve finále Poháru mistrů porazila. A navíc – druží skončili Němci, kteří na OH odletěli místo nás,“ dokresluje situaci před více než dvaceti lety.

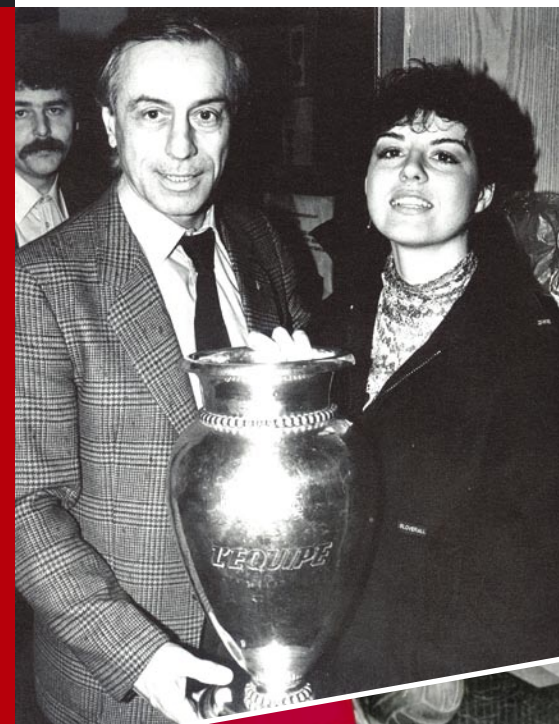
Po OH v roce 1992 v Barceloně Jiří Vícha u národního mužstva skončil. „Hráči už tehdy žili v nových podmínkách a dávali přednost působení v zahraničí před přípravou na domácí půdě. Pod jejich nátlakem jsem nakonec odstoupil,“ vysvětluje svůj odchod do házenkářského důchodu.

Poslední medaile

V Poháru mistrů se Jiří Vícha radoval z prvenství jako hráč Dukly v letech 1957 a 1963 a čtyřikrát ji dovedl do finále z trenérské lavičky. Nezapomenutelná pro něj zůstanou dvě střetnutí s Šabacem v roce 1984. „Doma jsme o čtyři góly vyhráli a v Banja Luce stejným rozdílem prohráli. Vyjasnění nepřineslo ani prodloužení a tak o držitelé nejčestnější evropské trofeje musely rozhodnout sedmimetrové hody. A v nich jsme byli úspěšnější. Mimochodem, od té doby se už československá, respektive česká házená žádná další medaile nedočkala,“ zdůrazňuje Vícha.

Komerce ničí radost

Krásné vzpomínky má Jiří Vícha hned na skvělou první dukelskou partu s Trojanem, Nyklem, Bačákem, Spáčilem, Königem, Čermákem a dalšími hráči. „Měli jsme úspěchy, které nám přinášely radost. Tu však dnes ničí komercializace. Chápu, že je nutná, ale není samospasitelná. I my jsme byli profesionálo-

Jiří Vícha s dcerou po prvenství Dukly v Poháru mistrů evropských zemí v roce 1984

Jiří Vícha sportovní osobnost

Jiří Vícha (uprostřed) s předsedou ČOV Milanem Jiráskem (vpravo) a předsedou MOV Juanem Antoniem Samaranchem při převzetí Olympijského řádu MOV v roce 1998

Mezinárodní cenu Fair play předává Jiřímu Víchovi člen MOV a předseda Německé sportovní konfederace Willy Daume

Postava Jiřího Víchy figuruje i v knize známého spisovatele Oty Pavla „Plná bedna šampaňského“

vé. Já jsem už jako dorostenec dostával desetikoruny, za medaile na OH či mistrovství světa jsme inkasovali i desetitisícové odměny. Dnes však platí úplně jiný žebříček hodnot, který nemohu uznávat,“ zdůrazňuje Vícha.

Dvě mimořádná ocenění

Přes mnohá negativa současné doby Vícha optimismus a úsměv ve tváři neztrácí. Stal se nejvýraznější házenkářskou osobností v celé padesátileté historii československé, respektive české házené a tím i příkladem pro řadu hráčských generací. Byl členem výkonného výboru Českého olympijského výboru, v současnosti působí jako místopředseda Českého klubu fair play a je členem Českého klubu olympioniků.

Dočkal se i mnoha ocenění, z nichž dvě patří do kategorie mimořádných. V roce 1994 obdržel Mezinárodní cenu Fair play a o čtyři roky později dokonce Olympijský řád MOV. „Velice si toho vážím, protože takto poctěni byli z českých sportovců jen Emil a Dana Zátokovi, Ludvík Daněk, Věra Čáslavská a Zdeněk Remsa. Pro mě je nesmírně důležité, že rozhodující pro udělení tohoto řádu byla nejen sportovní kritéria, ale především lidské hodnoty,“ dodává rytíř sportu.

Tým ČR není bez šancí

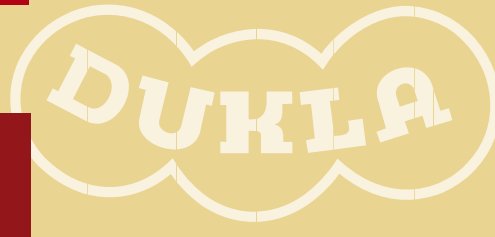
„Házená je můj život,“ může bez nadsázky říci Jiří Vícha, který svůj milovaný sport sleduje hlavně v zahraničí. Jako divák byl na olympijských hrách v Sydney i v Aténách, jezdí na světové šampionáty

a spolupracoval i s německou televizí. A protože příští mistrovství světa se koná i za účasti české reprezentace už na přelomu ledna a února příštího roku právě u našich západních sousedů, bude i pro Víchu mimořádně zajímavé.

„Máme zkušený tým, v němž jsou hráči převážně z německých klubů, což by v národním mužstvu měli zúročit. Konkurence je sice velká, ale šance na přední umístění určitě existuje. Chce to zvládnout semifinálovou skupinu. A už by nám zase slušela medaile, vždyť ta poslední z olympiády v roce 1972, je už hodně stará,“ uzavírá Jiří Vícha. |

text: Jaroslav Pešta
foto: archiv Jiřího Víchy

Jak dál v TJ Dukla Praha?

text: Pavel Nekola
foto: Petr Schejbal a Ivana Roháčková

TJ Dukla Praha se představuje

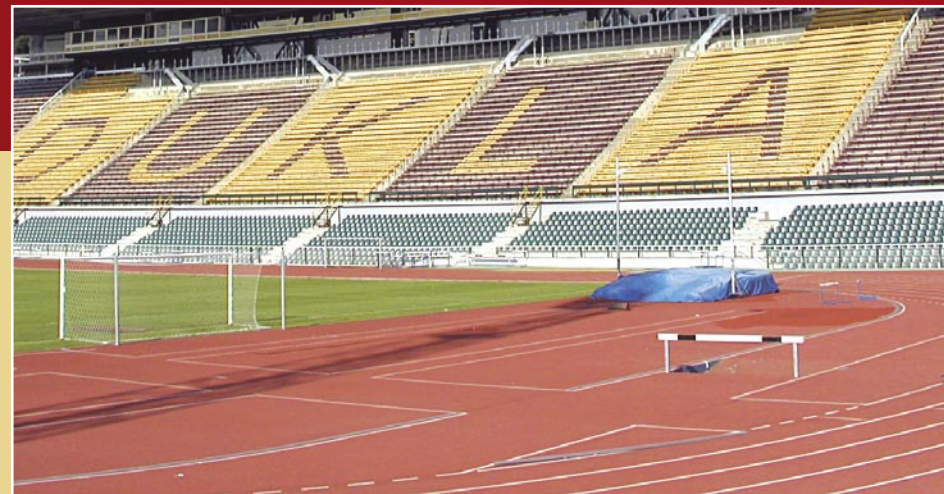

Předseda TJ Dukla Praha Jiří Šimice

Jak tedy TJ Dukla Praha pracuje v současné době? Na tuto i na řadu dalších otázek odpovídal její předseda, jímž je od 20. dubna 2005 Jiří Šimice. Letos sedmačtyřicetiletý podnikatel vystudoval speciální pedagogiku na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V osmdesátých letech se věnoval zdravotně postiženým dětem, zpočátku jako učitel na internátní základní škole pro děti se zbytky zraku, později jako pracovník střediska vzdělávání Pražské tělovýchovné unie. Zároveň ovšem působil i jako trenér atletiky a plavání zrakově postižených dětí v pražské Slavii. Za vrchol své činnosti v této oblasti považuje účast mladých svěřenců na letních paralympijských hrách v Barceloně v roce 1992.

Mateřským klubem Jiřího Šimice je však Dukla Praha, do níž ho v roce 1971 přivedl kamarád. V atletickém oddílu se specializoval na běh na 400 m – na „hladkou čtvrtku“, a rád vzpomíná především na svého trenéra Zdeňka Váňu. Dukle zůstal věrný i poté, co svoji aktivní sportovní kariéru ukončil a začal trénovat mládež. S krátkou přestávkou, kdy kvůli časově náročné práci s nevidomými dětmi, jak on sám říká, Duklu „částečně opustil“, je tedy Jiří Šimice jejím členem již pětadvacet let. V současné době pracuje jako trenér mladších žáků oddílu atletiky, kde též vykonává funkci místopředsedy.

TJ Dukla Praha je sportovní organizace s dlouhou a bohatou historií. Existuje paralelně vedle profesionálního Armádního sportovního centra DUKLA, s nímž je velmi úzce svázána. Sportovci z ASC jsou totiž zároveň i členy TJ, takže ta má díky tomu ve svém středu řadu mistrů světa a Evropy i olympijských vítězů. Následující rozhovor by měl napovědět, jak vypadá současnost TJ a jaké jsou její perspektivy, co může nabídnout na jedné straně civilní veřejnosti a na straně druhé armádě a státní reprezentaci.

Mladým a začínajícím sportovcům jsou k dispozici všechna zařízení sportovního areálu Juliska

Jaký je statut a vnitřní organizace TJ Dukla Praha? „TJ je běžné občanské sdružení se zaměřením na sport a tělovýchovu. Sdružuje řadu sportovních oddílů ve dvanácti oddílech (oddíly atletiky, cyklistiky, házené, moderního pětiboje, plavání, rychlostní kanoistiky, sportu pro všechny, šermu, tenisu, veslování, vodního slalomu a volejbalu) a dvou odborech (odbor Klubu českých turistů a odbor přátel TJ Dukla Praha). Členská základna TJ k 31. prosinci loňského roku čítala 2044 členů, nejvíce jich vedle odboru přátel mají oddíly házené, atletiky, tenisu a moderního pětiboje. V čele TJ stojí v současné době jedenáctičlenný výbor, který se schází jedenkrát za měsíc. Výbor nepůsobí jako direktivní orgán, jednotlivé oddíly a odbory pracují naprosto samostatně a výbor jejich činnosti nijak neřídí a nijak do nich ani nezasahuje. Jeho hlavním úkolem by mělo být pomáhat oddílům například po ekonomické stránce, v oblasti propagace, při získávání grantů na činnost, případně i s organizací jejich akcí apod.“

Co je hlavní náplní činnosti TJ?

„Prioritní činnosti TJ vidím v práci s dětmi a s mládeží a též se zájemci o výkonnostní a rekreační sport. Na veřejnosti rozhodně nechceme vystupovat pouze

jako nějaký exkluzivní a uzavřený armádní klub pro vrcholové sportovce. Mou filozofií naopak je, aby TJ byla subjektem otevřeným pro širokou veřejnost, tedy pro všechny lidi, jejichž celoživotní náplní je zájem o sportovní činnost.“

Jak byste charakterizoval vztah mezi TJ a ASC?

„Armádní vrcholoví sportovci, kteří přinášíjí Dukle nejvyšší ocenění, jsou registrováni v TJ, která je jejich mateřským klubem, zároveň jsou však i členy ASC, které se o ně stará po všech stránkách. Pro TJ je spolupráce s ASC cenná zejména z finančního hlediska, protože její jednotlivé oddíly mohou pro svou sportovní činnost ve velké míře využívat sportoviště ASC, a také z hlediska sportovní metodického, protože řada trenérů smluvně vázaných při ASC aktivně působí současně v oddílech TJ, kde se starají o nové talenty. TJ tak má možnost přispět k přípravě svých členů, kteří chtějí (a mají na to) věnovat se sportu na vrcholové úrovni a kteří se následně mohou stát i členy ASC.“

Odkud přicházejí do TJ peníze na její činnost?

„TJ pracuje výlučně na amatérském základu. Protože je členkou Pražské tělovýchovné unie a Unie armádních sportovních klubů České republiky, dostává z těchto

Trenér Jiří Adam při náboru mládeže do moderního pětiboje

Jiří Šimice mezi sportovním potěrem

Atletická mládež s Janem Železným

Trénink střelby moderních pětibojařů

organizací finanční dotace. Další peníze získává z vlastních členských příspěvků. Nemalá část jejich peněžních prostředků plyne též od příležitostných reklamních partnerů jednotlivých sportovních oddílů a ze získaných grantů.“

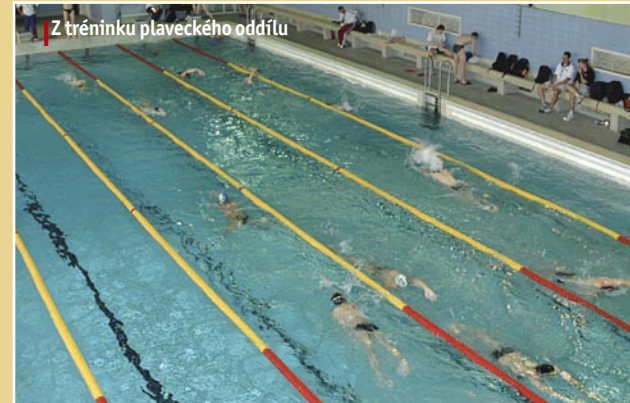
Jakým způsobem propagujete Duklu mezi veřejností?

„V oblasti propagace Dukly, vidím pro TJ otevřené pole působnosti. V rámci výboru TJ je nám celkem jasné, jak k tomuto problému přistoupit. Pravidelně bychom chtěli informovat, byť pouze místní média, o akcích TJ (ale i ASC) a i nadále připravovat dny otevřených dveří na Julisce, které se začaly pořádat v roce 2005 a v jejichž rámci se děti setkají se špičkovými závodníky a samy si zaspoutají. Chtěli bychom být vnímáni a viděni na akcích pořádaných Úřadem městské části Praha 6, například pro děti nebo při příležitosti významných výročí. Velkým úkolem pro nás je zásadním způsobem změnit podobu a distribuci reklamních předmětů, protože jejich prostřednictvím lze Duklu poměrně velmi jednoduše dostat do povědomí široké veřejnosti a jejich prodej by se navíc mohl pro TJ stát významným zdrojem finančních prostředků. V této oblasti se již angažuje odbor přátel TJ, který navíc naši

činnost propaguje vydáváním vlastního informačního zpravodaje Dukla a podílí se i na vydávání časopisu DuklaSport.“

Jaké úkoly čekají výbor TJ v nadcházejícím období?

„V první řadě chceme po všech stránkách dále prohlubovat spolupráci s ASC, to je naše jednoznačná priorita. V plánu máme též navázat užší kontakty s Úřadem městské části Praha 6, což se letos, kdy městská část v čele se svým starostou poskytla záštitu nad dvěma našimi akcemi, již částečně začalo dařit. Dále bychom rádi výrazně posílili interní komunikaci mezi výborem TJ a jejich jednotlivými oddíly a odbory, a to moderním, ale jinak již zcela běžným způsobem – pomocí internetu, což souvisí i se zamýšleným novým pojetím webové prezentace TJ. Tak bychom chtěli zajistit, aby všechny složky TJ mohly bezproblémově získávat aktuální informace o dění v TJ a měly možnost efektivně řešit své běžné záležitosti (např. účtění ekonomické operace). A v neposlední řadě chceme i nadále šířit dobré jméno Dukly, a to jak v domácím, tak i v mezinárodním měřítku, například spolupřátelstvím mezinárodního házenkářského turnaje Prague Handball Cup nebo zamýšlenou organizací mezinárodních seminářů či kempů v jednotlivých oddílech.“

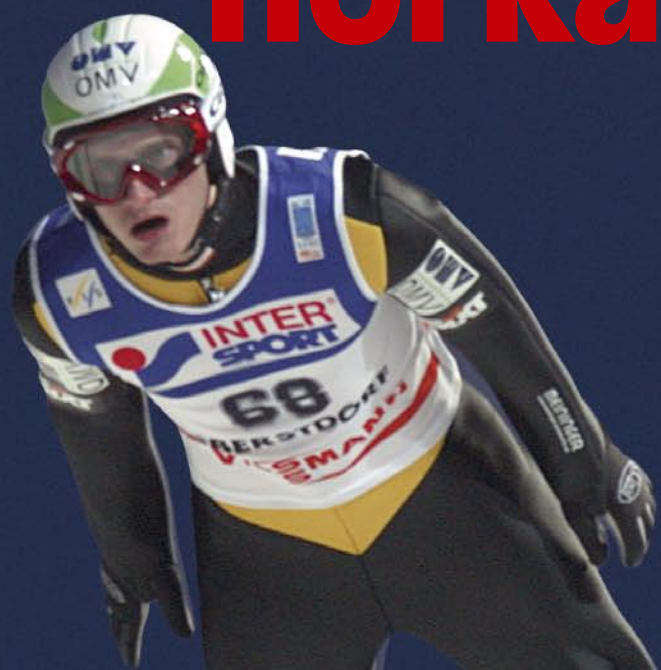

Z tréninku plaveckého oddílu

Sezona na sněhu a ledu přináší mnoho reprezentačních hitů

Česká zima bude horká

Uzavře se velká kariéra lyžařky Kateřiny Neumannové. Kromě jejího emotivního pokusu ovládnout celkové pořadí Světového poháru ale bude bojovat tým plný velkých nadějí. Začátek tisíciletí je ve znamení fantastických úspěchů zimních sportů. A následující sezona vůbec nemusí být černou výjimkou.

Jakub Janda a Kateřina Neumannová se neloučí

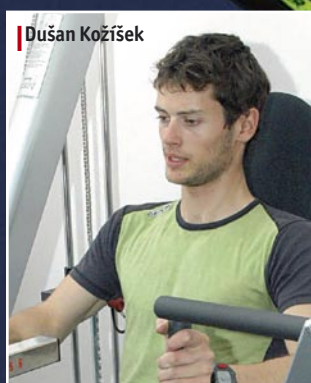
Nikola Sudová

Dušan Kožíšek

Martina Sáblíková

Aleš Valenta

text: Martin Hašek, redaktor deníku Sport
foto: Petr Schejbal a Jiří Hokův, ČOV

Důraz na Světový pohár

V poolympijské sezoně se v zimních sportech většinou mění krev světové elity. Předem se těžko odhaduje, který cíl z bohaté nabídky si špičkoví závodníci vyberou. Například norská běžkyně na lyžích Marit Björgenová vynechává začátek zimy ve snaze být ve formě na únorovém mistrovství světa v Sapporu. Většina českých es se ale rozhodla opačně.

„V Sapporu není jasné, jestli se podaří prodat forma. Závodí se u moře, hrozí náhlé změny počasí. Budeme bydlet v centru města, takže se ani nebudeme moci rozklusat, jak jsme zvyklí,“ vysvětluje běžec na lyžích Martin Koukal. „Mně láká Tour de Ski jako druhý vrchol po mistrovství světa. Rád bych se vrátil na své bývalé pozice, jezdit v červené skupině distančních závodů a bojovat o stupně vítězů v závodech Světového poháru.“

Pro Kateřinu Neumannovou byly zrádné podmínky v Sapporu jedním z argumentů, proč se letos chce soustředit na Světový pohár.

„Ráda bych poprvé vyhrála celkové pořadí. Do konce roku chci co nejvíce závodit a pak se uvidí. Bud' se soustředím na Tour de Ski, nebo situaci přehodnotíme a připravím se na mistrovství světa,“ vysvětluje Neumannová.

Bude zajímavé sledovat výkony skokanského týmu. Léto přineslo pokles formy Jakuba Jandy, kterého ovlivnilo dlouhé vyjednávání o reprezentační smlouvě a vleklé problémy s nájezdovým postavením. V týmu trenéra Schallerta ale zazářili dva mladíci – Antonín Hájek i Roman Koudelka se v celkovém pořadí Grand Prix prosadili do první patnáctky.

Akrobatický skokan Aleš Valenta sleduje, jak jeho dlouholetí soupeři postupně končí. Ale on zůstává ve hře a v poolympijské sezoně bez extrémního tlaku chce zaútočit na vítězství ve Světovém poháru.

„Mám ty nejobtížnější skoky na světě, pracuji na jejich vyplívání. Pouze ledový dech je pořád ve fázi úprav. Je stále dost rizikový a rozhodnu se až v sezoně, jestli ho zradím,“ řekl Valenta po letním vítězství ve Štítech. Na přípravu má ještě čas. Úvodní závod sezony v Austrálii byl odvolán a začíná se až v prosinci v Číně.

Boulařka Nikola Sudová se stále vyrovnává s následky nešťastného olympijského závodu, ve kterém jí o lepší než šesté místo připravilo sporné rozhodování sudích.

„Pravidla se musí zprůhlednit. Aby se nestalo to samé, co na loňské olympiádě. Nebudou žádné extra nové skoky. V letošní sezoně budeme čekat, na co se rozhodčí budou zaměřovat,“ řekla Sudová.

Stejně jako Sudová, má z olympiády šesté místo i sjezdář Ondřej Bank. Úspěch v kombinaci vybojoval s prasklým meniskem levého kolene a na jaře proto podstoupil operaci.

„Mělo by to vypadat lépe,“ řekl Bank před novou sezonou.

A co rychlobruslařka Martina Sáblíková, která v Turíně jako osmnáctiletá šokovala republiku čtvrtým místem v závodě na 5 000 metrů? Ta bere sezonu po olympiádě jako první krok dlouhé cesty na Hry do Vancouveru. Bude trénovat starty a chce se zlepšit na patnáctisetmetrové trati.

„Budu ráda, když v rámci možnosti potvrdím výsledky z minulého roku. Bylo by dobré nebýt moc daleko od špičky,“ plánuje Sáblíková.

Nejlepší sportovci UNIASK ČR roku 2006

Unie armádních sportovních klubů České republiky již po osmé vyhlásila tři nejlepší sportovce – jednotlivce, trenéra a kolektiv roku 2006. Pořadí nejlepších nevyšlo z ankety, jak je tomu v případě Armádního sportovního centra DUKLA, ale z návrhů členských klubů, které vyhodnotil výkonný výbor.

Nejlepší armádní sportovci UNIASK ČR roku 2006, zleva Jakub Sklenka, Michal Zedník a Dominika Doupová

Samotný akt dekorování byl součástí Slavnostního vyhlášení nejlepších armádních sportovců. Z rukou náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Jaroslavy Příbylové a předsedy UNIASK ČR Miroslava Mála převzali nejvyšší ocenění:

Dominika Doupová, šestnáctiletá šermířka Dukly Olomouc, mistryně ČR v šermu kordem kadetek, osmi-finalistka MS kadetek. Trenérem je její otec Jiří Douba, bývalý čs. reprezentant.

Michal Zedník, patnáctiletý zápasník ASK Valzapa Chomutov, mistr ČR v zápase řecko-římském žáků a kadetů ve váze do 42 kg, reprezentant ČR. Jeho trenérem je German Khutornoy.

Jakub Sklenka, dvacetiletý parašutista Para klubu Dukla Prostějov, mistr ČR juniorů v individuální akrobacii, reprezentant ČR. Trenérem je bývalý mnohonásobný medailista MS a ME Jan Wantula.

Ján Kermiet, trenér disciplíny běhící terč SSK Dukla Plzeň a čs. reprezentace. Sám mnohonásobný medailista MS a ME. Jeho svěřenci Miroslav Januš, Bedřich Jonáš a Tomáš Caknakis získali v tomto roce na MS a ME 12 medailí.

Družstvo starších žáků FK Dukla Praha, v letošním ročníku přeboru Prahy zatím figuruje na 1. místě. Kapitánem družstva je Štěpán Hrazdíra a trenérem Václav Štafl.

Výkonný výbor UNIASK ČR rovněž udělil **zvláštní cenu družstvu FC Vojenské lesy – Dukla klub Praha**, šestinásobnému vítězi Hanspaulské ligy v malé kopané, jejím pětinasobnému stříbrnému a čtyřnásobnému bronzovému medailistovi a pětinasobnému vítězi jejího poháru. Ocenění převzal zakladatel, trenér a hráč v jedné osobě – **Josef Dufek**.

V průběhu slavnostního večera byli vyhlášeni nejlepší hráči **HC Dukla Praha** a **VK Dukla Liberec**. Stali se jimi:

Lukáš Král, patnáctinásobný reprezentant, bronzový medailista Akademického MS 2006 v házené, **Jan Jeslínek**, osmdesátinásobný volejbalový reprezentant, pětinasobný mistr ČR působící 16 sezon v extraligové soutěži.

Pro všechny oceněné bylo zážitkem setkání s nejlepšími bývalými a současnými sportovci, představiteli rezortu a veřejného života. |

Předseda UNIASK ČR Miroslav Málek předává ocenění nejlepšímu trenérovi Jánovi Kermietovi

text: Arnošt Šulc
foto: Hana Mahlerová

text a foto: František Brož

Družstvo SK AVZO při MO ve složení Karel Krátký, František Brož a Oldřich Precechtěl na stupních vítězů

Ministerští střelci

V současné době se na Ministerstvu obrany zabývají střelbou dva střelecké kluby a to Střelecký klub AVZO při Ministerstvu obrany a Sportovní střelecký klub 600 při Ministerstvu obrany. Kluby mají mírně odlišnou náplň, nicméně společně pořádají pravidelné tréninky a každý měsíc otevřené střelecké soutěže. Oba kluby se orientují na velkorážné zbraně a na střelbu přesnou i akční, což dává záruku jisté zajímavosti pravidelně konaných soutěží. Díky možnosti tréninků na ruzyňské střelnici a za velmi rozumné roční příspěvky i startovné má střelecký sport na Ministerstvu obrany aktivní základnu. V klubech se sdružují jak vojáci (v činné službě i v záloze), tak i občanskí zaměstnanci AČR.

Hlavní aktivity v reprezentaci v současné době vykonává Střelecký klub AVZO při Ministerstvu obrany a to na mezinárodních soutěžích FREE CONTEST, ZLATÝ LEV pořádaných OK AVZO Cheb a na soutěži o POHÁR CIOR, což je mezinárodní organizace sdružující organizace vojáků v činné službě i v záloze v rámci NATO. V této soutěži si vedeme zatím velice úspěšně a na jaře 2007 se budeme pokoušet o třetí vítězství v řadě.

Poslední významnou událostí Střeleckého klubu AVZO při Ministerstvu obrany byla účast na mezinárodní soutěži ZLATÝ LEV 2006. Tento ročník byl prezentován jako 8. ročník otevřeného evropského armádního šampionátu ve střelbě ze samopalu a pistole. Soutěžilo 190 tříčlenných družstev, tedy 570 závodníků. Střílelo se z pistolí na 25 m do mezinárodního pistolového terče 50/20. Ze samopalů vz. 58 se střílelo na 100 m do terčů nekryté ležící figury s kruhy v omezeném čase.

Klubové družstvo SK AVZO při Ministerstvu obrany, v sestavě Oldřich Precechtěl, Karel Krátký a František Brož, si vedlo dobře a obsadilo (v kategorii Šampionát AVZO) 3. místo v družstvech a 4. místo v jednotlivcích (F. Brož). Vše bylo důstojně zakončeno slavnostním vyhlášením výsledků v prostorách Západočeské univerzity v Chebu. |

U psychotestů ho dostala půvabná psycholožka

text: Radek Komoráš
foto: Cyril Schejbal, archiv ASC DUKLA

Přijetí u ministra obrany 17. října 2006

Již nějaký pátek funguje systém výběru, kterým musí projít každý, kdo se touží stát vojenským profesionálem. V našem miniseriálu zaostříme na některé členy ASC DUKLA, na mladé a nadějně talenty českého sportu. Jako prvního jsme vyzpovídali moderního pětibojaře rotmistra Davida SVOBODU, který se nepřímo přiznal, že ho více než výběr zajímal ženský personál...

Čím jste toužil být v dětství? Hráli jste si někdy na vojáky a přemýšlel o tom, že jednou budete generálem?

„Nepamatuji si, že bych jako malý kluk toužil po oněch otřepaných povoláních jako je popelář nebo kosmonaut, ale již od dětství jsem rád a hodně sportoval, a proto jsem asi vždycky toužil být úspěšným sportovcem. Na vojáky jsem si nikdy nehrál a asi mě ani ve snu nikdy nenapadlo, že budu někdy vojákem z povolání (i když my sportovci máme do opravdových vojáků velmi daleko) a do armády bych zvláště v době profesionální AČR pravděpodobně vstoupil pouze v hodně divokém snu.“

Kdy a na základě čeho jste se rozhodl odstartovat kariéru vojenského profesionála?

„Do armády jsem se rozhodl vstoupit téměř okamžitě poté, co mi ASC DUKLA dala tuto nabídku, to bylo v listopadu 2005 po úspěšné sezoně, kdy jsem přivezl bronzovou medaili z MS ze štafety.“

Připravoval jste se nějak speciálně na fyzické testy, které musí absolvovat ve Středisku pro výběr personálu každý, kdo chce vstoupit do armády?

„Na fyzické testy jsem se nijak zvláště nepřipravoval a bez problémů jsem je s rezervou splnil. Přece jenom jsem v neustálém tréninku, a tak to pro mě nebyl problém.“

Co si myslíte o normách, které je nutné při výběru splnit? Do jaké míry jsou podle Vás reálné a pro netrénovaného jedince splnitelné?

„Podle mého názoru jsou normy fyzického přezkoušení pro vstup do AČR velmi mírné. Pro normálního zdravého jedince by neměl být žádný problém dané požadavky splnit. Přesto v té době kdy jsem byl na výběru splnil na poprvé jen 2 z 10 uchazečů, což mě velmi překvapilo. Jsem přesvědčený o tom, že pokud chce někdo například do speciální jednotky AČR, měl by testy splňovat minimálně se stejnou rezervou jako my sportovci.“

Pamatujete si na něco, co Vás zmátl o psychotestech ve Středisku pro výběr personálu?

„Vzhledem k tomu, že psychotesty trvaly v součtu něco okolo čtyř hodin, tak si toho opravdu moc nepamatuji. Odpovědi jsem vybíral namátkově, abych to měl rychle za sebou... Jo, a pamatuji si především na velmi přitažlivou mladou psycholožku u pohovoru.“

Změnily se vaše podmínky pro trénink po tom, co jste oblékl uniformu?

„Podmínky přípravy se pro mne po vstupu do armády vůbec nezměnily. Na Dukle jsem trénoval už před tím jako občanský zaměstnanec.“

Myslíte si, že muž v uniformě imponuje ženám a naopak žena mužům?

„Nejsem si jist, zda my muži v uniformě ženám imponujeme, ale naopak to určitě platí, alespoň v mém případě. Tady raději ale pomlčím...“

Jaký je Váš názor na současný stav profesionální armády?

„V armádě jsem teprve krátce na to, abych mohl seriózně hodnotit v jakém je stavu, ale můj stručný osobní názor je, že vzhledem k její krátké historii je v neustálém rozvoji. Ale jistě kráčí správným směrem.“

Umíte pochodovat, skládat a rozebírat samopaly?

„Ano, pochodovat musí samozřejmě zvládnout každý voják, ale na dlouhé nacvičování na „buzeráku“ nemám příjemné vzpomínky. Vždy se našel někdo, kdo to kazil, a kvůli němuž se pak pochodování protahovalo donekonečna. Rozkládání a skládání samopalu jsme museli v časových limitech také splnit, tady se musím pochválit, patřil jsem k těm nejrychlejším.“

Co byste poradil mladým lidem, kteří se rozhodnou vstoupit do armády?

„Takovým bych v případě, že už se rozhodli, doporučil, aby byli trpěliví, a popřál jim hodně štěstí!“

text: Radek Komoráš
foto: Radek Komoráš a Ivana Roháčková

Jiří Gečnuk:

„Je pro mě ctí vítězit v jakémkoliv závodě“

Skákat začal v 15 letech, tehdy ještě ve Svazarmu, a pokračoval ve Středisku mládeže v Příbrami. Pak v roce 1988 nastoupil do DUKLY jako voják základní služby. Už v roce 1990, získal ještě jako voják základní služby individuální medaili na mezinárodních závodech a jeho výsledky ho opravňovaly k účasti na mistrovství světa. Vzhledem k talentu dostal nabídku zůstat v Dukle jako profesionální instruktor sportu. Pokud zdraví praporečku Jiřímu Gečnukovi dovolí, tak se v nejbližších dvou letech při jeho frekvenci okolo pěti set seskoků ročně můžeme těšit na sportovního parašutistu, který se bude pyšnit úctyhodnými 10 000 seskoky ve své kariéře!

Cení si všech medailí, které se mu podařilo vybojovat na různých závodech. Domnívá se ale, že je úplně jedno, jak se soutěž jmenuje. Výšek se ale překvapivě trochu bojí. „Proti jiným výškám má však parašutismus jednu výhodu: Když skočíš z letadla, tak se prakticky nemáš o co bouchnout, jen neskákej bez padáku,“ odpověděl při více než dvouhodinové on-line diskuzi na stránkách www.novakariera.cz.

Kdy měl největší strach? „Jednou se mi při otevření padáku stalo to, že se rozevěřela jedna ze čtyř kovových karabin, která spojuje nosné popruhy a na kterých parašutista visí. Když jsem přistál na zemi, tak se to rozpojilo kompletně. Teprve pak mi došlo, jaké jsem měl vlastně štěstí. Kdybych to zjistil hned po otevření padáku, tak bych neváhal ani vteřinu s otevřením záložního!“

Parašutismus je sport, který prodělal ve svém vývoji obrovský krok dopředu směrem k co možná největší bezpečnosti. „Během celé kariéry se mi padák neotevřel pouze jednou a záložní fungoval zcela spolehlivě,“ a to na počet 8750 provedených seskoků je skutečně jen velmi malá pravděpodobnost selhání.

V českém parašutismu a okolo něj je skvělá parta, která si rozumí a umí si pomáhat. Bez toho by v žádném případě nebyly ani sportovní výsledky. Najde čas i na různé kanadské žertíky.

„Armádě moc děkuji, že mi dala šanci a důvěru. Doufám že se mi v podobě dobrých výsledků daří plnit to, co ode mě očekávala a očekává.“

on-line diskuse

Bára Špotáková:

„Poznala jsem kouzlo běhu v Kanadách“

Sympatická oštěpařka Bára Špotáková, členka ASC DUKLA, se do redakce dostavila přímo z docela náročného nácviku na slavnostní přísahu. „Na přísahu se těšíme všechny, celá četa holek z Přerova. Myslíme si, že to bude stát za to. Dnes nám to celkem šlo, tak doufám, že se to povede i v sobotu,“ prozradila ještě před tím, než usedla na dvě hodiny k počítači k diskuzi s návštěvníky stránek www.novakariera.cz.

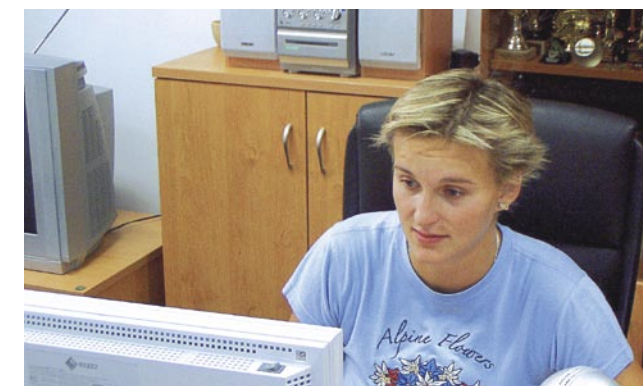
Účast na velkých mítincích, kde vidí okolo sebe atletické hvězdy, je pro ni ta pravá atletika. „Zdá se, že jsem se pro oštěp narodila, je to skvělá disciplína, prostě jsem našla svou parketu,“ prozradila sympatická vicemistryně Evropy. Honza Železný byl určitě jeden z hlavních impulsů, proč se Bára na oštěp dala. „On je vzor pro každého oštěpaře na světě a vůbec pro mnoho atletů, protože jeho kariéra i samotná osobnost jsou unikátní.“

Jak vypadá samotný trénink, když právě není se svou četou holek z Přerova ve výcviku? „Ve stručnosti je to hodně běhání – do 200 metrů včetně kopců, pak spousty házení medicinbalů různých vah a variant cviků, odrazy a posilovna. Oštěp je hodně komplexní disciplína, takže každé netradiční pohybové cvičení je přínosem, speciálně pro obratnost.“ Nyní však častěji nosí kanady, typickou vojenskou obuv. „Kanady se musí pořádně promazávat krémem a leštit, pak rychleji změknou. Ale těch puchýřů pro ranní běhu v Kanadách... Teď už jsem se s nimi skamarádila. Ale přece jen budu běhat radši v maratonkách. Těch si teď vážím o mnoho víc, než před nástupem na vojnu.“

A co rituály? „Letos jsem si poprvé něco podobného vybudovala, protože se mi dařilo, a tak jsem nechtěla nic měnit. Hlavně jsem měla svůj talisman – lemura z filmu Madagaskar, kterého jsem dostala od maminky k narozeninám na konci června. Od té doby jsem pořád vyhrávala. Jinak se na rituály radši příliš nespolehám, protože někdy nevyjdou, a to bych pak byla z toho úplně rozhozená.“

Má ráda dobré jídlo, její slabostí je šunka od kosti a dobré české pivo. S chutí si sama i něco uvaří, ale času na to v poslední době příliš nezbyvá. Ráda plave a jezdí na kole, hraje tenis a letos si oblíbila i plážový volejbal. „Obdivuje muže, kteří jsou skromní i přesto, že by mohli být pyšní na své dovednosti. Zrovna takového mám a jsem za to moc ráda, protože je to polovina úspěchu.“

Touží po dalších medailích, ta z evropského šampionátu ji nemůže uspokojit. K tomu chce využít absolutně nejlepší podmínky pro vrcholovou atletiku v České republice, které v ASC DUKLA podle ní jednoznačně jsou. „Od stadionu přes rehabilitaci po masáže a fyzioterapeuty.“ Rozhodně však hodlá mít i rodinu. „Zatím do tréninku půjdu naplno, hlavní cíl je samozřejmě olympiáda v roce 2008.“

28. října:
Na Pražském hradě předal prezident republiky Václav Klaus Kateřině Neumannové a Josefu Masopustovi Medaili Za zásluhy. Jsou to po Emilu a Daně Zátokových, Janu Železném a Romanu Šebrle další armádní sportovci, kteří byli oceněni touto medailí.

11. listopadu:
Vítězem ankety Atlet roku 2006 se stal po páté mistr Evropy v desetiboji Roman Šebrle (1 133 b.). Na dalších místech skončili stříbrní z letošního mistrovství Evropy oštěpařka Barbora Špotáková (1 103 b.), která byla zvolena i objevem roku a výškař Tomáš Janků (950 b.). V desítku nejlepších se umístili z ASC DUKLA i sedminásobný vítěz této ankety, bronzový z ME oštěpař Jan Železný (4. – 848 b.), výškař Svatopluk Ton (5. – 603 b.), překážkář Stanislav Sajdok (8. – 196 b.) a tyčkařka Pavla Rybová (9. – 178 b.). Trenérem roku se stal kouč B. Špotákové Rudolf Černý a nejlepším juniorem tyčkař Jan Kudlička.

12. listopadu:
Trojnásobný olympijský vítěz oštěpař Jan Železný obdržel od Mezinárodní atletické federace (IAAF) na Světovém atletickém Gala večeru v Monte Carlu cenu za celoživotní přínos sportu, takzvanou Distinguis-hed Career Award.

18. listopadu:
Na Světovém poháru ve švédském Gällivare zvítězila Kateřina Neumannová v běhu na lyžích na 10 km volnou technikou.

19. listopadu:
Na Mistrovství světa v Guatemale získali moderní pětibojaři Libor Capalini, Michal Michalík a Michal Sedlecký bronzovou medaili v soutěži družstev.

přečetli jsme si

Armádní večer v Dejvicích

Sloupek

V polovině tohoto měsíce jsem se zúčastnil v Dejvicích v pořadí již dvanáctého slavnostního vyhlášení nejlepších armádních sportovců České republiky. Tento večer se šarmem sobě vlastním brilantně moderoval Štěpán Škorpil, chodící kronika českého sportu, který si pamatuje snad na desetinu vteřiny všechny časy všech atletů. Přesvědčil například vítězku ankety Kateřinu Neumannovou, že má lepší přehled o jejích účastech na olympijských hrách, než ona sama.

Večera se zúčastnil i ministr obrany Jiří Šedivý, který jako první upřímně přiznal, že si každý ministr rád přihraje svoji polívčičku na slávě našich olympioniků. Dále se zúčast-

nili například členové Českého olympijského výboru, generalita naší armády a další „celebrity“. Ale co je pro mne vždy tím nejhezčím zážitkem, je setkání s legendami našeho sportu, které získávaly medaile na olympiádách a mistrovstvích světa v dobách dřívě či dávno minulých. Pro mne, jakožto amatérského sportovce, je moc hezké zavzpomínat si s nimi na doby, kdy sport nebyl tak komercionalizován. Je až neuvěřitelné, že téměř všichni naši špičkoví atleti a reprezentanti z celé řady dalších odvětví jsou členy armádních klubů Dukly. Musím říci, že podpora armády sportovcům je podle mého laického názoru to nejprospěšnější, co se s našimi daněmi určenými pro armádu dá dělat. |

autor: Jan Pirk, kardiolog
Mladá fronta DNES – Praha 30. 10. 2006

přehled sportovních výsledků za měsíce září a říjen 2006 – výběr

Cyklistika Praha
20.–23. 9. / Mistrovství světa silnice – Salzburg – Rakousko
ženy / časovka 26,1 km – 8. Kozlíková – 1:06

12.–14. 10. / Mistrovství Evropy dráha – Kodaň – Dánsko
muži / omnium stíhačů – 5. Kadlec
muži / dvojice – 3. Kaňkovský, Lazar

Lyžování - skok
9.–10. 9. / Letní GP – Hakuba – Japonsko
muži / hmota / 1. závod – 3. Hájek
muži / hmota / 2. závod – 3. Hájek

30. 9. / Letní GP – Klingenthal – Německo
muži / hmota – 4. Janda
muži / hmota / celkové pořadí GP – 9. Janda

Různé – sportovní gymnastika
17.–22. 10. / Mistrovství světa – Aarhus – Dánsko
ženy / družstva – 20. Komrsková – podíl v družstvu
ženy / víceboj – 32. Komrsková
ženy / přeskok – 12. Komrsková

28.–29. 10. / SP – Stuttgart – Německo
ženy / přeskok – 4. Komrsková

Sportovní střelba (broky)
4.–5. 10. Světový pohár – finále – Granada – Španělsko
muži / trap – 2. Kostecký – 125 + 22 + 6

výsledky zpracoval: Petr Eliáš

vtipy Petra URBANA

karikatury Milana KOUNOVSKÉHO

smějeme se s Duklasportem

sportovní události

Atletika Halové mistrovství Evropy Evropský pohár – zimní vrhy	2.–4. 3. 10.–11. 3.	Velká Británie – Birmingham Ukrajina – Jalta
Cyklistika Světový pohár – dráha	19.–21. 1. 23.–25. 2. 27. 3.–1. 4.	USA – Los Angeles Velká Británie – Manchester Španělsko – Mallorca
Klasické lyžování Mistrovství světa Mistrovství světa juniorů běh	22. 2.–4. 3. 29. 1.–4. 2.	Japonsko – Sapporo Itálie – Tarvisio
světový pohár	2.–3. 1. 5.–7. 1. 20.–21. 1. 27.–28. 1. 3.–4. 2. 16.–17. 2. 10.–11. 3. 14.–17. 3. 21.–25. 3.	Německo – Oberstdorf Itálie – Asiago, Val di Fiemme Rusko – Rybinsk Estonsko – Otepää Švýcarsko – Davos Čína – Changchung Finsko – Lahti Norsko – Drammen, Oslo Švédsko – Stockholm, Falun
skok Světový pohár	1. 1. 3.–7. 1. 13.–14. 1. 20.–21. 1. 27.–28. 1. 10.–11. 2. 10.–13. 3. 16.–18. 3. 24.–25. 3.	Německo – Ga-Pa Rakousko – Innsbruck, Bischofsh. Norsko – Vikersund Polsko – Zakopané Německo – Oberstdorf Německo – Willingen Finsko – Lahti, Kuopio Norsko – Lillehammer, Oslo Slovinsko – Planica
severská kombinace Světový pohár	3.–6. 1. 13.–14. 1. 20.–21. 1. 27.–28. 1. 3.–4. 2. 9.–10. 3. 17.–18. 3.	Německo – Ruhpolding, Schonach Itálie – Val di Fiemme Rakousko – Seefeld Harrachov Polsko – Zakopané Finsko – Lahti Norsko – Oslo
Alpské lyžování Mistrovství světa Světový pohár – muži	2.–18. 2. 6.–14. 1. 20.–21. 1. 26.–30. 1. 24.–25. 2. 10.–11. 3. 3.–4. 3.	Švédsko – Are Švýcarsko – Adelboden, Wengen Francie – Chamonix Rakousko – Kitzbühel, Schladming Německo – Ga-Pa Norsko – Kvitfjell Slovinsko – Kranjska Gora Slovinsko – Maribor Rakousko – Zauchensee Itálie – Cortina d'Ampezzo Španělsko – Sierra Nevada Itálie – Tarvisio Německo – Arber Švýcarsko – Lenzerheide
Světový pohár – ženy	6.–7. 1. 12.–14. 1. 19.–28. 1. 24.–25. 2. 2.–4. 3. 10.–11. 3. 14.–18. 3.	
Světový pohár – muži, ženy	22.–28. 1. 6.–7. 1. 11.–13. 1. 18.–20. 1. 2.–4. 2. 24.–25. 2. 10.–11. 3. 15.–18. 3.	Itálie – Madonna di Campiglio Kanada – Mont Gabriel USA – Deer Valley USA – Lake Placid Špindlerův Mlýn Kanada – Apex Švýcarsko – Davos Japonsko – Inawashiro Norsko – Voss
Akrobatické lyžování Mistrovství světa Světový pohár – skoky, boule	12.–18. 3.	Francie – Daville
Světový pohár – skoky	6. 1. 13.–20. 1. 25.–28. 1. 3.–4. 2. 10. 2. 17.–18. 2. 24.–25. 2. 3.–4. 3. 10.–11. 3. 15.–18. 3.	Rakousko – Klagenfurt Švýcarsko – Arosa Švýcarsko – Leysin, Nendaz Itálie – Bardonecchia Německo – Winterberg Korea – Sungwoo Japonsko – Furano Kanada – Big White USA – Lake Placid Kanada – Quebec
Světový pohár – boule	9.–14. 1. 22. 1.–4. 2. 16.–21. 1. 6.–11. 2. 13.–25. 2.	Itálie – Cortina d'Ampezzo Švýcarsko – Svatý Mořic Rakousko – Igls Itálie – Cesana SRN – Winterberg, Königssee
Sportovní střelba Halové Mistrovství Evropy	12.–18. 3.	
Jízda na bobech Mistrovství Evropy a Světový pohár Mistrovství světa Světový pohár	9.–14. 1. 22. 1.–4. 2. 16.–21. 1. 6.–11. 2. 13.–25. 2.	
Jízda na saních Mistrovství světa Mistrovství světa juniorů Světový pohár	2.–4. 2. 26.–28. 1. 6.–14. 1. 20.–21. 1. 10.–11. 2. 17.–18. 2.	Rakousko – Igls Itálie – Cesana SRN – Königssee, Oberhof Německo – Altenberg Německo – Winterberg Litva – Sigulda
Rychlobruslení Mistrovství Evropy Mistrovství světa – čtyřboj Mistrovství světa Mistrovství světa juniorů Světový pohár	12.–14. 1. 9.–11. 2. 8.–11. 3. 23.–25. 2. 3.–4. 2. 17.–18. 2. 2.–4. 3.	Itálie – Collalbo Holandsko – Heerenveen USA – Salt Lake City Rakousko – Innsbruck Itálie – Torino Německo – Erfurt Kanada – Calgary
Windsurfing Světový pohár	26.–28. 2. 14.–18. 3.	Španělsko – Cadiz Itálie – Lago di Garda

očekávané sportovní události v I. čtvrtletí 2007

přehled připravil: Petr Eliáš

Tucet otázek pro Marii Růžičkovou

- 1. Datum a místo narození:**
„15. 12. 1921, Trebišov, Slovensko.“
- 2. Dosažené vzdělání, povolání:**
„Absolvovala jsem Veřejnou obchodní školu v Kroměříži a většinou jsem byla zaměstnána v podnicích zahraničního obchodu nebo v bance, dva roky jsem pracovně strávila ve Vídni. Již jako důchodkyně jsem pracovala až do svých 70 let.“
- 3. Co vás přivedlo k aktivnímu sportu?**
„Z rodiny nikdo nesportoval. S cvičením jsem začala v Sokole Kroměříž, v roce 1938 jsem se jako dorostenka zúčastnila X. všesokolského sletu v Praze.“
- 4. Dosažené sportovní úspěchy:**
„V roce 1971 jsem jako členka TJ Start Praha získala titul „Lyžař ČSSR“. Pro toto ocenění jsem musela podle předem stanoveného rozpisu objekt na běžkách řadu turistických chat v českých horách.“
- 5. Oddílová příslušnost v minulosti a dnes:**
„Sokol Kroměříž, Slavoj Praha, Sokol Videň, Start Praha, Sparta Praha, od roku 2001 Dukla Praha.“
- 6. Zastávala jste nějaké funkce ve sportu?**
„V různých zaměstnáních jsem jako vedoucí sportovně-branné komise organizovala cvičení, volejbal a lyžařské zájezdy. Mimo to jsem s výkonem funkce pomáhala svému manželovi Ferdinandu Růžičkovi, který celý život pracoval pro sport (mj. byl zakládajícím členem a dlouholetým předsedou TJ Start Praha a členem volejbalové sekce ČSTV).“
- 7. Jak jste se dostala k turistice?**
„Na zájezdu s CK Kiwi do Rakouska v roce 2000 jsem se seznámila s MUDr. Jiřím Talsíšem z odboru KČT TJ Dukla Praha, který mě pozval na jejich turistické pochody.“
- 8. Na které období vašeho života nejraději vzpomínáte?**
„Na všechna léta prožitá v různých sportovních partách, nyní třeba na poslední krásné zájezdy s turisty Dukly do Černé Hory a do Chorvatska. V jejich společnosti se cítím velmi dobře, jsou jako moje rodina.“
- 9. Váš nejpozoruhodnější sportovní výkon:**
„Při pobytu u moře v Bečići v Černé Hoře v roce 2005, kdy mi bylo téměř 84 let, jsem absolvovala dva lety paraglidingem a stala se tak nejstarší členkou bělehradského „Paraglajding klub ORAO“.“
- 10. Další sporty, které provozujete mimo turistiku:**
„Nyní již žádné, v minulosti jsem se však aktivně věnovala gymnastice, stolnímu tenisu, střelbě, volejbalu, bruslení, cyklistice, jízdě na koni (do 63 let) a lyžování (do 72 let).“
- 11. Zájmy, koníčky:**
„Chodím na dendrologické vycházky, účastním se i prohlídek různých pamětihodností v Praze a v okolí. Jezdím na kratší zájezdy, ale také k moři. Ráda si s dobrou partou zazpívám trampské a lidové písně.“
- 12. Osobní a sportovní cíle či přání:**
„Mým „sportovním“ cílem je udržovat se ve zdraví střídáním jídel a cvičením, hlídat si svoji váhu z doby mládí a nezlevnět.“ |

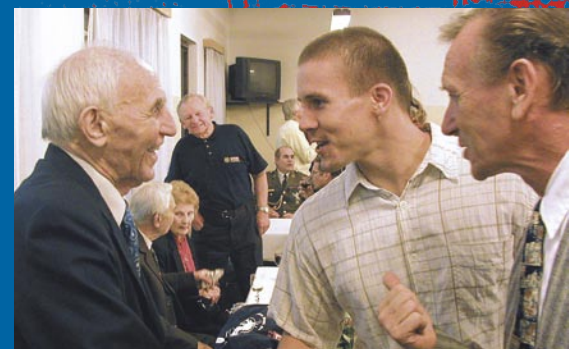
ptal se: Pavel Nekola
foto: archiv Marie Růžičkové

Od Botiče pro zlato na Temži

František Čapek

Čeští kanoisté učili řadu let pádlovat celý svět. Jejich olympijská medailová série odstartovala při OH v Berlíně (1936) a po válce vrcholila v Londýně a Helsinkách. Zlatým písmem se zapsal mezi legendy světové kanoistiky i František Čapek, olympijský vítěz závodu na 10 km při OH v Londýně 1948, velká osobnost našeho armádního sportu.

Návrat k vodě

Kamarád Bóža Karlík ho zlákal ke kanoistice. „Právě on se za mne u funkcinářů vzal, že mě naučí klečet v lodi a mazlit se s vodou, že to jde i pár let po dvacítce. A já bral vodácký sport vážně. Za 300 korun jsem si koupil postarší loď a dřel a dřel. Jako začátečník jsem doháněl roky bez vody. Po úspěších v kategorii nováčků jsem v devětatřicátém vyhrál i mistrovství Čech a Moravy na 10 km.“

Pak však přišly těžké válečné roky. Na krutý svět okupace mohl František trochu zapomenout ve skvělé vodácké partě. Padesáti ani stokilometrové jízdy po Vltavě, Sázavě či Berounce, kterou měl František nejraději a kde si později také postavil chatu, nebyly výjimkou. Po osvobození však byl tím našich kanoistů dobře připravený poprat se s vodáckým světem. A ten se nestačil divit.

Londýnský triumf

Na olympiádě v Londýně (1948) naši kanoisté pokorili vodácký svět. Ve čtyřech disciplínách získali tři zlaté a jedno stříbro. Největšími soupeři byli Američané a Kanadáné jezdící na nejmodernějších lodích. Františkovi trochu nahlodala sebevědomí americká dvojice Lysak-Macknowski. „Právě oni v závodu na 10 km na C2 porazili náš pár Václav Havel a Jiří Pecka o tři minuty. A já měl srdce v kalhotách, padl na mne stres a tíseň. Před závody však najednou ze mne všechno spadlo. Zatím, co soupeři si nechali odnést loď k vodě, tak já zvedl svých 30 kg těžkou kanoi nad hlavou a přešel sebevědomě před soupeři. Na vodě to téměř hodinu nebylo nic moc. Ale pak

se ve mně probudil zápasník, 700 m před cílem jsem udělal další trhák. Soupeři už na mě neměli. Vyhrál jsem téměř o 30 metrů. Zlatou medaili mi předali před 80 000 diváků na hlavním stadionu ve Wembley. Při hymně jsem se neudržel, vytryskly mi slzy,“ vzpomíná František Čapek s dojetím i dnes.

Kolekci československých vodáků v Londýně doplnili na kilometru rovněž zlatí Josef Holeček a Jan Brzák-Felix s Bohumilem Kudrnou.

Ohromující úspěch měl velký ohlas i doma. Spořitelna, Čapkův zaměstnavatel, koupila olympijskému vítězi novou loď a také si nemusel na pobyt v Londýně vybírat dovolenou. František potom ještě řadu let sbíral medaile doma i ve světě. Domácích mistrovských zlatých má sedm a ještě ve 40 letech si z MS v Maconu přivezl stříbrnou medaili z desítky.

Ve vojenském dresu

Po ukončení závodní kariéry spojil Čapek svůj život s celky ÚDA a Dukla. Jeho druhým domovem se staly armádní loděnice nejdříve v Litoměřicích a pak na Císařské louce. Vychoval desítky výborných vodáků, k těm nejlepším patřili Jiří Čtvrtečka, Ladislav Souček i Rudolf Pěnkava, medailisté z MS i ME.

František Čapek je také otcem tří dětí, manželku bohužel pohřbil již před mnoha lety. A že je chlapem se srdcem zápasníka dokázal i v posledním období. Až do 88 let na Julisce téměř denně plaval a chodil do sauny, potom se vypořádal se třemi infarkty a statečně bojuje i s dalšími zdravotními problémy.

Jméno Františka Čapka bude navždy zapsáno ve zlaté knize českého i našeho armádního sportu. |

Rodák z jihočeských Branic nedaleko Milevska oslavil 24. října, v kruhu svých přátel v pečovatelském domě ve Vršovcích, již 92. narozeniny. Mládí prožil na tehdejší pražské periferii v Nuslích. Jako kluk je tedy odkojený Botičem. Se sportem začínal na Vltavě, ale s veslováním. Později se mu zalíbil, tehdy populární, řecko-římský zápas. Ve welterové váze si vedl zdatně, však měl v KA Michle ve stříbrném olympionikovi z Amsterdamu Josefu Maudrovi skvělého trenéra. Ale přišlo nešťastné zranění, zlomenina nohy, přetrhané vazy. Po uzdravení hledal František štěstí v rohovnickém ringu, koleno však pořád pobolívalo, tak se začal ohlížet po jiném sportu.